

آینده جهان

در سایه حکومت اسلامی حضرت مهدی ^(عج)

خواندن این کتاب را
به جوانان توصیه می‌کنیم.

تالیف :
محسن همتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آینده جهان

در سایه حکومت اسلامی حضرت مهدی (عج)

خواندن این کتاب را به جوانان و نوجوانان توصیه می‌کنیم

تألیف:

محسن همتی

همتی، محسن، ۱۳۴۵ -

آینده جهان: در سایه حکومت اسلامی حضرت مهدی (عج) ... / تألیف محسن همتی..

تهران: نشر نذیر، ۱۳۷۹.

ISBN - 964 - 7045 - 31 - x ۴۰۰۰ ریال [۸۷] ص.

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

کتابنامه به صورت زیر نویس

چاپ دوم: ۱۳۸۰.

۱. مهدویت. ۲. محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. - الف. عنوان

۲۹۷/۴۶۲

BP۲۳۴/۴/۵۸۱۹

۹۳۱۲ - ۷۹ م

کتابخانه ملی ایران

محل نگهداری:

این کتاب به سفارش بنیاد فرهنگی حضرت مهدی (عج) موعود به چاپ رسیده است.

کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

نشر نذیر

نام کتاب: آینده جهان در سایه حکومت اسلامی حضرت مهدی (علیه السلام)

نویسنده: محسن همتی

ناشر: نشر نذیر

حروفچینی و صفحه آرایی: نرگس شیرزاد

نوبت چاپ: دوم ۱۳۸۰

چاپ: سخن تاش ۷۸۰۰۸۷۶

لیتوگرافی: باخترا ۷۵۳۷۲۴۳

شمارگان: ۳۰۰۰ دفتر

ISBN 964 - 7045 - 31 - x

شابک: x - ۳۱ - ۷۰۴۵ - ۹۶۴

قیمت: ۴۰۰۰ ریال

مرکز پخش: تهران - صندوق پستی ۱۷۱۸۵ - ۵۹۹

تلفن: ۰۹۱۱۲۵۷۳۶۸۰ - ۳۷۳۷۵۵۹

فهرست مطالب

<p>۵۰ ..... همه چیز در اختیار امام است:</p> <p>۵۲ ..... نعمت‌های فراوان:</p> <p>۵۴ ..... گفتگوی امام صادق با مفضل:</p> <p>۶۹ ..... پیشرفت علوم:</p> <p>۷۰ ..... قوت در شیعیان:</p> <p>۷۱ ..... لشگریان حضرت مهدی:</p> <p>۷۲ ..... حال و روز کوفه:</p> <p>۷۳ ..... حاکمان و فرمانداران امام:</p> <p>۷۳ ..... حال و روز اعراب:</p> <p>۷۴ ..... تعلیم قرآن:</p> <p>۷۵ ..... مهیا نمودن سلاح:</p> <p>۷۵ ..... تجهیزات آن حضرت:</p> <p>۷۷ ..... حال و روز غافلین:</p> <p>۷۸ ..... حال و روز کافرین:</p> <p>۷۹ ..... شدت در جنگ‌ها:</p> <p>۷۹ ..... نابودی حکومتها:</p> <p>۸۰ ..... نابودی شیطان:</p> <p>۸۰ ..... آزار خلاق به حضرت:</p> <p>۸۰ ..... تفرقه در ملت اسلام:</p> <p>۸۱ ..... انتقام گیرنده:</p> <p>۸۳ ..... مدت خلافت امام عصر:</p> <p>۸۴ ..... شهادت آن حضرت:</p> <p>۸۴ ..... اشعار معصومین درباره امام عصر:</p> <p>۸۶ ..... آخرین گفتار:</p> <p>۸۷ ..... منابع و مأخذ:</p>	<p>۹ ..... مقدمه:</p> <p>۱۰ ..... قرن‌ها و هزاره‌ها:</p> <p>۱۲ ..... زمان ظهور:</p> <p>۱۳ ..... قیام از دیدگاه قرآن:</p> <p>۱۵ ..... قیام امام زمان از دیدگاه ادیان دیگر:</p> <p>۱۸ ..... چگونه قیام می‌کند:</p> <p>۲۰ ..... بیعت عیسی بن مریم با آن حضرت:</p> <p>۲۰ ..... خصوصیات حضرت مهدی:</p> <p>۲۴ ..... وحی به ایشان می‌رسد:</p> <p>۲۴ ..... اسماء حضرت مهدی:</p> <p>۲۵ ..... همه امام را می‌شناسند:</p> <p>۲۵ ..... یاران امام زمان:</p> <p>۲۸ ..... پاک شدن مردم:</p> <p>۳۰ ..... گنج‌های طالقان:</p> <p>۳۱ ..... فرشتگان یاری‌کنندگان آن حضرت هستند:</p> <p>۳۱ ..... زنان یاری‌کننده آن حضرت:</p> <p>۳۲ ..... بیرق‌های برافراشته:</p> <p>۳۳ ..... تحقق ظهور امام:</p> <p>۳۶ ..... احیاء کننده دین اسلام:</p> <p>۴۰ ..... فاتح جهان:</p> <p>۴۲ ..... حاکم کننده عدل:</p> <p>۴۴ ..... سلامت و امنیت در حکومت امام:</p> <p>۴۵ ..... آنچه امام عصر از پیامبران به ارث برده است:</p> <p>۴۸ ..... ناهمواریهای را هموار می‌کند:</p> <p>۴۹ ..... حل کننده هر مشکلی:</p>
--	--

تقدیم به همه پدران و مادران خوب و مسلمان که

فرزندانی نیکو تربیت می‌کنند و همه جوانان و

نوجوانانی که به امام زمان (عج) عشق می‌ورزند و او را

دوست دارند.

مقدمه:

فرض است که امام عصر (عج) دفعتهاً قیام نموده و همانگونه که خود فرموده است آمدنش یکباره و ناگهانی است، در آن هنگامه ما منتظران واقعاً در چه موقعیتی قرار داریم، آیا این آمادگی را برای پذیرش شرایط ظهور دارا هستیم یا خیر؟ هر چند انتظار کشیدن خود آمادگی و پذیرش شرایط ویژه است، لکن این امر مهم محقق نخواهد شد مگر آنکه اسباب آن را با پس دادن امتحانات مکرر و پیایی داده باشیم، و نتیجه نیک و مطلوب در این زمینه بدست نخواهد آمد مگر آنکه استقامت پیشه سازیم و بر مصائب و مشکلات صبر و تحمل نماییم، چون صبر و انتظار خود بزرگترین گشایش ها هستند.

منتظران واقعی برای دیدار با محبوبشان سر از پا نمی شناسند و برای دیدار با او لحظه شماری می کنند و خود را برای پذیرش قلبی امر فرج آماده و مهیا نگه می دارند و در این راه گوش به فرمان دستورات خداوند متعال و ائمه اطهار (علیهم السلام) را دارند و این دستورات را عمل نموده و دیگران را نیز بدان دعوت می کنند.

عاشقان حقیقی بایستی همواره در تجدید عهد با حضرت ولی عصر (عج) بکوشند و با حزن و اندوه در فراق او به دعا مشغول بوده و فرجش را از خدای باریتعالی بخواهند. چنانچه در دعای عهد نیز چنین آمده:

«پروردگارا، در سپیده دم امروز و تمامی ایام حیاتم با ولی تو مهدی (علیه السلام) پیمان دوباره خواهم بست و قرار و تعهد و بیعت او همچنان برگردن من است. این میثاق تغییر نخواهد کرد و تا ابد نابودی نگیرد، هرگز.»

پس بیاییم هر صبح و شام عهد ببندیم و از خدایش بخواهیم ما را در همراهی و خدمت کردن به او مدد و یاری نماید.

«اللَّهُمَّ اكشف هذه الغمّة عن هذه الامّة بحضوره و عجل لنا ظهوره انهم يرونه بعيداً و نريه قريباً»

[بار خدایا اندوه و دلتنگی این امت را با حضور ولی خود بر طرف ساز و در ظهور او شتاب کن، دیگران ظهور او را دور می بینند ولی ما آن را نزدیک می بینیم.]

محسن همتی - اسلام شهر

قرن‌ها و هزاره‌ها:

در آغاز قرن و هزاره‌ای که گذرانندیم غریب شادی و نشاط از میلیاردها نفر از پیروان حضرت روح ا... عیسی مسیح (علیه السلام) به آسمان برخواست و علاوه بر مسیحیان، ملل مختلف نیز بنا بر سنن و آئینشان خود را برای ورود به قرن جدید آماده نمودند.

هزاره گرائی آئینی است که با مسیحیان همراه است و بیش از ادیان و جوامع دیگر، تجلی یافته است. مسلمانان نیز در عصرهایی از این امر مستثنی نبوده‌اند و بعضاً در خصوص هزاره گرائی صحبت به میان آورده‌اند. این امر در ابیات و اشعار شاعران بزرگ ایرانی نیز به چشم می‌خورد، آنجا که باباطاهر عریان در یک دوبیتی بدین مضمون می‌گوید:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم   چو نقطه بر سر حرف آمدستم
به هر الفی الف قدی بر آیه   الف قدم که در الف آمدستم

آنچه هست آن است که باباطاهر در حدود سال ۱۰۰۰ میلادی برابر با ۳۹۱ قمری به دنیا آمده است. یا حکیم خاقانی شروانی گفته است:

گویند که هر هزار سال از عالم   آید به وجود اهل وفایی محرم
آمد زین پیش و ما نزاده ز عدم   آید پس از این و ما فرورفته به غم

بشر در ابتدای هر قرن و هر هزاره‌ای منتظر منجی خود بوده است، از این رو مسیحیان و مسلمانان نیز اینگونه بوده و بر فرض شروع هر هزاره، خود را برای آمدن منجی جهان آماده می‌نمایند.

این امر نشان می‌دهد همه ادیان در پی یافتن گمشده خود می‌گردند. اما در این میان کسانی نیز از سادگی مردم استفاده کرده و در هنگامه فرا رسیدن سال ۱۰۰۰ قمری ادعاهایی نیز نموده‌اند.

گویند اکبر شاه از پادشاهان مسلمان هندوستان مدعی شد که عمر اسلام از بعثت حضرت رسول اکرم (ﷺ) تا هزار سال است و پس از آن بایستی آئینی جدید آفریده، او به کمک دانشمندان عصر خود با درهم کردن چند دین، چیزی بنام آئین اکبری پدید آورد و بر مردم عصر خود تحمیل کرد که پس از مرگش این دین از یادها رفت. یا پس از ۱۰۰۰ سال از وفات امام حسن عسگری (علیه السلام) شخصی به نام سید علی محمد شیرازی خود را امام منتظر خواند و ادعا کرد که امام زمان است و سرانجام ادعای نبوت کرد و بابیگری را در بین مردم رواج داد و ادعاهای بسیاری کرد که پس از آن توسط علمای عصر خود، او را دوبار محاکمه کردند و در شهر تبریز بر دار آویختند (بابیگری بعدها به بهاییگری تغییر یافت و متحوّل شد). دولت نامشروع و غاصب اسرائیل در مکانی به نام هرمجدون که بنام میدان جنگ آخرالزمان در کتاب مکاشفه یوحنا نام برده شده است، هتلها و پارکهای بسیاری را ساخته و آماده کرده است تا مسیحیان در شروع هزاره جدید از این مکان دیدن کنند.

در جایی دیگر باز نظاره می‌کنیم که مسیحیان در سال ۱۰۰۰ میلادی گروهی از آنان اموالشان را به فقرا بخشیدند و خود را برای استقبال از حضرت عیسی (علیه السلام) آماده نمودند ولی سال ۱۰۰۰ میلادی گذشت و اتفاق خاصی نیفتاد، مجدداً در سال ۱۵۰۰ میلادی گروهی دیگر خود را آماده نمودند ولی آنها هم به خوشی پایان یافت.

در آستانه سال ۲۰۰۰ میلادی شور و هیجان مسیحیان عجیب بود، در آمریکا فرقه‌ای برای پیوستن به عیسی (علیه السلام) خودکشی کردند. اما گروههای دیگر به شکل و گونه‌ای دیگر منتظر بودند، در روزهای قبل از فرارسیدن سال ۲۰۰۰ تابلوهای بزرگی در سر چهارراههای شهرهای اروپایی نصب کرده بودند که شمارش معکوس

ساعت را به سوی سال ۲۰۰۰ نشان می داد. اما مطلب جالبتر آنکه در کتاب مکاشفه یوحنا عددی به نام ۶۶۶ است، معروف به عدد وحش که افراد بشر را به خود مشغول داشته است.

مفسران در تفسیر و توضیح این عدد، افرادی از جنس انسان نام برده اند که به تعدادی از آنان اشاره می شود. مثلاً یزون، قیصر آزار دهنده مسیحیان که ترکیب عبری یزون قسر (یعنی نرون قیصر) به حساب ابجد با ۶۶۶ برابر است. شاید مراد دجال نیز باشد که آتش افروز است و دغلباز، مجروح شده ولی از خطر مرگ رهایی می یابد. دجال لقب دغلبازی است که یهودیان آن را (آرمیلوس) و مسلمانان (صائد بن صید) می نامند.

اما مسیحیان نشانه هایی از دجال را کراراً نام برده اند. لوتر پس از آنکه در مقابل کلیسا قیام کرد مورد نفرت آنان قرار گرفت و به او لقب دجال دادند یا ناپلئون و هیتلر به خاطر جنگ افروزی، یا میخائیل گورباچف به خاطر نشان ماه گرفتگی که بر پیشانی و گوشه سرش نمایان است، یا هنری کیسینجر وزیر خارجه اسبق آمریکا که یک صهیونیست فریبکار است، و یا رونالد ریگان رئیس جمهور سابق آمریکا به خاطر طرح جنگ ستارگان و نام های شش حرفی او **Ronald - Reagan** که نشان دهنده رمز ۶۶۶ است و دهها مورد دیگر که می توان در این باب عنوان کرد.

زمان ظهور:

در احادیث بسیاری حالات ظهور را ائمه بزرگوار بیان داشته اند، اما هیچ منبعی در اعلام تاریخ دقیق ظهور اشاره ای ننموده و این امر تنها در ید قدرت و حصار الهی است و او می داند که چه زمانی ظهورش را آشکار سازد و دل عاشقان را شاد گرداند. در خصوص زمان و تاریخ ظهور هر کسی ادعا نماید که از آن مطلع است، بنا بر گفته

خود ائمه جزء دروغگویان و کاذبین است. اما با بررسی و تجزیه و تحلیل حوادث روزگار و علامت‌ها و نشانه‌های که خود ائمه اطهار به آن اشاره داشته‌اند می‌توان دریافت که در چه زمانی قرار داریم و با کنکاش بر روی رخدادها و علائم حتمی و غیر حتمی که بیان شده، بی‌شک به ظهور آن حضرت بسیار بسیار نزدیک هستیم و او خود می‌آید و آمدنش را با صدای بلند در سرتاسر گیتی به مردم کره خاکی اعلام می‌دارد.

اما بعد:

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: روز نوروز آن روزی که قائم ما اهل بیت و صاحبان امر که در خدمتش می‌باشند، در آن روز ظهور می‌کنند. خداوند کردگار او را بر دجال غالب می‌گرداند، پس آن حضرت او را در کناسه کوفه به دار می‌کشد، و هیچ روز نوروز نمی‌رسد مگر اینکه ما در آن روز منتظر فرج باشیم، زیرا که آن روز از روزهای ما است. اهل فارس حرمت آن روز را نگه داشتند و شما عربها آن را ضایع گردانیدید.

قیام از دیدگاه قرآن:

در آیات متعددی ائمه اطهار و مفسرین، آیات قرآن را به صورت مشروح و مفصل بیان داشته و از قیام آن حضرت نام برده‌اند که به چند آیه از این دریای بیکران و بی‌انتهای اشاره می‌کنیم.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

قیام قائم از جانب پروردگار عالم برای مؤمنان علامات چندی قرار داده شده، اول "وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ" پیش از قیام قائم (علیه السلام) امتحان می‌کنیم شما مؤمنان را "بِشَيْءٍ مِّنْ

الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصِ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (۱)

[خداوند عالم می فرماید که مؤمنان را امتحان می کنیم تا به رسیدن از سلاطین بنی فلان در اواخر سلطنتشان و با گرسنگی که به سبب گرانی نرخها است و با نقصان به هم رسانیدن اموال که به سبب کسادى تجارتها و با نقصان به هم رسانیدن نفوس خلائق که به سبب مرگ ناگهانی است و با ناقص شدن ثمرات که به سبب قلت ريع زراعت و قلت برکت آنها است و به تعجيل فرج مژده ده به کسانی که به این مصائب صبر می کنند.]

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید:

به خدا سوگند یاد می کنم هر آینه در آن حال سیصد و سیزده نفر مرد، مانند پاره های ابر، وقت پائیز پی همدیگر می آیند در مکه معظمه در غیر موسم حج جمع می شوند، همین است مضمون آیه شریفه:

"أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعاً إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" (۲)

[یعنی در هر جا باشید خدای تعالی شما را می آورد و در یک جا جمع می کند، زیرا که خداوند کردگار بر همه چیز قادر و توانا است.]

وقتی که سیصد و سیزده نفر در آن جا جمع می شوند، آن وقت مردی از آل محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گوید که: این مکه معظمه قریه ای است که اهل آن بدکار و ستمکارند. بعد از آن سیصد و سیزده نفر بعد از آنکه عهدنامه و بندق و اسلحه رسول خدا را نزد آن حضرت می بینند آن وقت در میان رکن و مقام به او بیعت می کنند بعد از آن، آن حضرت با ایشان از مکه بیرون می رود و وزیرش هم در خدمتش می باشد، در آن حال منادی از آسمان بنام آن حضرت و ظهور او را ندا می کند به نوعی که همه اهل زمین آن را می شنوند، نام او نام پیغمبر شماست.

پس به مدینه می رسد بعد از آن که به کوفه می آید و مکشش در آن جا هر قدری که خدا خواسته طول می کشد تا اینکه مسلط شده و سفیانی آن روز در وادی رمله می باشد، سفیانی و اتباعش با همگی در این روز کشته می شوند. حضرت، غلام مسلمی را نمی گذارد مگر اینکه او را می خرد و آزاد می کند و قرض داری نمی گذارد مگر اینکه قرض او را می دهد و هیچ مظلومه در گردن خلائق نمی گذارد مگر آنکه آن را به صاحبش رد می کند و هیچ بنده ای از ایشان کشته نمی شود مگر اینکه دیه او را به ورثه اش می دهد و هیچ کس کشته نمی گردد مگر اینکه مدیون باشد دین او را به صاحب دین ادا می کند و عیالش را مورد عطا و بخشش می گرداند و بدین ترتیب رفتار می کند تا اینکه زمین را پر از عدل می گرداند چنانچه پر از ظلم و جور و عدوان گردیده. و آن حضرت و اهل بیت او در کوفه در محله رحبه سکنی می کنند. آنجا مسکن حضرت نوح (علیه السلام) بود و آنجا زمین پاک و پاکیزه است و هیچ مرد از آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) سکنی نمی کند و کشته نمی گردد مگر در زمین پاک و پاکیزه، پس آنان اوصیاء پاکیزه اند.

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید:

در تفسیر آیه ۱۷ سوره حدید که خداوند گفته است:

آگاه باشید خدا زمین را پس از مردنش زنده خواهد کرد. خدا زمین را به وسیله ی قائم آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) زنده می کند، یعنی: جهان که به بیدادگری مرده است به دادفرمایی امام قائم (عج) روح تازه پیدا می کند.

قیام امام زمان (عج) از دیدگاه ادیان دیگر:

در طول تاریخ بشر همواره ملل های مختلف منتظر یک شخصی به عنوان منجی و نجات دهنده بوده اند و به زعم ادیان مختلف این شخص گوناگون بوده، ولی نکته

مهم و اساسی این است که در نهایت همه به این منجی معتقد و در انتظار او بوده و هستند تا اینکه از پرده غیبت بیرون آمده و به بیدادگریها و بی سر و سامانیهای جامعه بشری خاتمه دهد. اما آنچه که می خوانید تنها چند فقره از مجموعه موضوعاتی است که به امام عصر (عج) اشاره گردیده است.

ای ابراهیم دعای تو را در حق اسماعیل شنیدم اینک او را برکت داده و بارور گردانیده به مقام ارجمند خواهم رسانید و به وسیله محمد (ﷺ) و دوازده امام از نسل وی او را امت بزرگی خواهیم نمود. (۱)

به منظور گرد آوردن تمام طوائف بشر بر یک دین حق، سلاطین و دول مختلفه را نابود کنم و تمام روی زمین به گرمی غضب من بسوزد آنگاه برگردانم به قوم لب پاکیزه برای خواندن همه به نام خدا و عبادت کردن آنها به یک روش. (۲)

سلطنت و دولت دنیا به فرزند سید خلائق دو جهان کشن (نام پیامبر (ﷺ) به زبان هندی) بزرگوار تمام شود و او کسی باشد که بر کوههای مشرق و مغرب دنیا حکم براند و فرمان کند و بر ابرها سوار شود و فرشتگان کارکنان او باشد و جن و انس در خدمت او شوند و دین خدا یک دین شود و دین خدا زنده گردد و نام او ایستاده (قائم) باشد. (۳)

چون مدت روز تمام شود دنیای کهنه نو شود و زنده گردد و صاحب ملک تازه پیدا شود از فرزندان دو پیشوای بزرگ جهان که یکی ناموس آخرالزمان (حضرت محمد ﷺ) و دیگری صدیق اکبر یعنی وصی بزرگتر وی که پشن (نام حضرت علی علیه السلام در زبان هندی) نام دارد و نام آن حضرت ملک تازه راهنما (هادی و

۲- کتاب صفیای نبی، فصل ۳

۱- تورات، آیه ۲۰ (سفر تکوین فصل ۳)

۳- کتاب شاکمونی

مهدی) است، به حق پادشاه شود و خلیفه رام (خدا) باشد و حکم براند و او را معجزه بسیار باشد هرکه پناه به او برد و دین پدران او (اسلام) را اختیار کند در نزد رام (خدا) سرخ رو باشد. (۱)

پس از خرابی دنیا پادشاهی در آخرالزمان پیدا شود که پیشوای خلائق باشد و نام او (منصور) باشد و تمام عالم را بگیرد و بدین خود آورد و همه کس را از مؤمن و کافر بشناسد و هرچه از خدا خواهد برآید (در بعضی از روایات منصور یکی از اسماء حضرت می باشد) (۲)

دور دینی تمام شود به پادشاه عدلی در آخرالزمان که پیشوای ملائکه و پریان و آدمیان باشد و حق و راستی با او باشد و آنچه در دریا و زمین ها و کوهها پنهان باشد همه را به دست آورد و از آسمانها و زمین آنچه باشد خبر دهد و از او بزرگتر کسی به دنیا نیاید. (۳)

لشگر اهریمنان با ایزدان دائم از روی خاکدان محاربه و کشمکش دارند و غالباً پیروزی با اهریمنان باشد اما نه بطوریکه بتوانند ایزدان را محو و منقرض سازند، چه در هنگام تنگی از جانب اهورامزدا که خدای آسمان است با ایزدان که فرزندان اویند یاری می رساند و محاربه ایشان نه هزار سال طول می کشد آنگاه فیروزی بزرگ از طرف ایزدان می شود و اهریمنان را منقرض می سازد و تمام اقتدار اهریمنان در زمین است و در آسمان راه ندارند و بعد از پیروزی ایزدان و برانداختن تبار اهریمنان عالم کیهان به سعادت اصلی خود رسیده، بنی آدم بر تخت نیکبختی خواهد نشست. (۴)

چگونه قیام می‌کند:

آنچه می‌دانیم امام زمان (عج) به یکباره و دفعتاً می‌آید و با او همراه است لباس، نعلین، عصا و عمامه پیامبر اکرم (ﷺ) و با صدای بلند همه را فرا می‌خواند. رسول اکرم (ﷺ) می‌فرماید:

مهدی (عج) خروج می‌کند در حالیکه در بالای سرش ابری است در میان آن ندا می‌کنند که این است خلیفه خدا، به او تابع شوید. رسول اکرم (ﷺ) می‌فرماید:

مهدی (عج) خروج می‌کند از قریه‌ای که او را کرعه گویند و خروج می‌کند در حالتی که ابر بر سرش سایه می‌افکند. از میان آن ابر منادی ندا می‌کند که این است مهدی (علیه السلام) خلیفه خدا، خروج می‌کند مهدی (علیه السلام) در حالیکه بالای سرش ملکی ندا می‌کند که این است مهدی (علیه السلام)، تابع شوید.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: قائم (علیه السلام) ما اهل بیت روز جمعه خروج می‌کند. امام محمد باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

قائم (علیه السلام) در آخرالزمان خروج می‌کند در حالی که در سرش عمامه سفیدی می‌باشد که آفتاب بر او سایه می‌اندازد و با زبان فصیح ندایی می‌رسد به نوعی که همه جن و انس و اهل مشرق و مغرب آن را می‌شنوند که این مرد مهدی آل محمد (ﷺ) است، زمین را پر از عدل و داد می‌گرداند چنانچه پر از جور گردیده. امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

چون نزدیک شود خروج آن حضرت باران ببارد بر مردم در جمادی الاخر و ده روز رجب، بارانی که خلایق مانند آن را ندیده‌اند، پس می‌رویند به آن خداوند گوشت مؤمنین را و بدنهایشان در قبورشان، و گویا من نظر می‌کنم به سوی ایشان که رو آورند قبل از جهنم، می‌افشانند خاک را از موهای خود و نقل است: جمعی از

مردگان در رکاب آن حضرت، بیست و هفت نفر از قوم موسی و هفت نفر از اصحاب کهف و یوشع بن نون و سلمان و ابودجانة و مقداد و مالک اشتر از اصحاب آن جناب خواهد بود و حکام می شوند در بلاد.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

چون وقت خروج قائم (علیه السلام) شود منادی ندا کند از آسمان که ای مردم، منقطع شده از شما مدت جباران و ولی امر شده بهترین امت محمد (ﷺ). پس از آن زمان، جوجه گذارند مرغان در آشیان خود و ماهیها در دریاهاى خود و نهرها جاری شود و بسیار شود آب چشمهها و برویاند زمین چند برابر ثمر و رزق خود را.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) از مکه خروج نخواهد کرد تا اینکه حلقه‌ای گرداگردش را فرا گیرد، عرض شد تعداد حلقه چند نفر است؟ فرمود: ده هزار نفر، جبرئیل از سمت راست و میکائیل از سمت چپ، آنگاه امام (علیه السلام) پرچم غلبه و پیروزی را به اهتزاز درآورده با آن به راه می افتد، در شرق و غرب عالم، همه آن را لعنت می کنند، در حالیکه آن همان پرچم پیامبر (ﷺ) است که جبرئیل در روز جنگ بدر آن را فرود آورد، تا اینکه امام (علیه السلام) فرمود: پیراهنی که رسول الله (ﷺ) در روز جنگ احد به تن داشت، عمامه و زره بلند آن حضرت به تن قائم (علیه السلام) است و ذوالفقار، شمشیر رسول الله (ﷺ) در دست اوست.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

در این وقت مهدی (عج) خروج می کند، او مردی است از اولاد علی (علیه السلام) و با اوست خدا، باطل و دروغ را مضمحل می گرداند و شدت زمانه را زایل می کند و به سبب او ذلت بندگی از گردنهای شما زایل می شود.

بیعت عیسی بن مریم (علیه السلام) با آن حضرت:

از آنجا که وعده خدا برای پیا داشتن صدای توحیدی اسلام در سراسر گیتی امری اجتناب ناپذیر است، لذا ادیان الهی دیگر، بایستی خود را ملزم نمایند که به دین اسلام گرویده و از آن تبعیت و پیروی نمایند. در آن هنگامه حضور حضرت روح الله مسیح بن مریم (علیه السلام) برای محقق کردن این وعده مؤثر و به آن خیزش خواهد داد و قطعاً با تبعیت آن حضرت از حضرت مهدی (عج)، پیروانش نیز دین اسلام را خواهند پذیرفت.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی خروج کند عیسی بن مریم (علیه السلام) برای یاریش فرود می آید، او را پیش رو قرار داده و پشت سرش اقتداء می کند.

خصوصیات حضرت مهدی (عج):

● از نظر سن پیر و در قیافه و سیما جوان است به طوری که هرکس او را نگاه می کند مردی چهل ساله یا کمتر می داند و از نشانه هایش آن است که با گذشت زمان پیر نمی شود تا اینکه اجلش برسد.

● رنگش سفید و به سرخی مایل و خالص و صاف و روشن است

● شکم و ران هایش پهن است

● استخوان شانۀ هایش بزرگ است

● در پشت او دو خال هست، رنگ یکی مثل رنگ پوستش است و دیگری شبیه

به خال پیامبر اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

● گوشت روی مبارکش کم است

● چهره ای دارد که نه درشتخو و زبر و نه سبک و بی وقار است

- کف دست مبارکش زبر و غلیظ است
- زانوانش به بزرگی مایل شده است به جلو
- خالی در گونه راستش می باشد که کوچک است و مشکی
- موی سرش تا نرمة گوشش رسیده و شانه کرده
- نور رویش به سیاهی سر و محاسن وی غالب است
- صورتش خوش و زیباست
- دندانهایش مسواک زده
- لباس و بدنش تمیز و عطرآگین و از همه پرشکوه تر است
- درخشش سیمایش تمامیت انسانیت و کمال را می نماید
- عمامه زردی بر سر، لباس رسول الله (ﷺ) در بر و نعلین آن حضرت در پای و عصای آن جناب در دست دارد
- طاووس اهل بهشت است
- عبای سفیدی که در قطوان (محلّی نزدیک کوفه) بافته شده است در دوش او می باشد.
- موی جبین او کم است
- بینی وی نازک و بلند است
- شکمش کلفت و فراخ و پهن است
- بیخ دندانهای ثنایایش از همدیگر جدا هستند
- در ران راستش نیز خالی است
- چشمش اقبل است و سیاه (اقبل تمایل سیاهی چشم به گوشه آن است که باعث زیبایی مضاعف می گردد.)
- از او ادرار و مدفوع دیده نشده است

- رنگ بدنش گندمگون است
- بوی او از مشک خوشتر است
- بدنش قوی و پر زور است، اگر دستی را به درخت بزرگی دراز کند آن را از بیخ برکند و اگر در میان کوهها نعره کشد سنگهای سخت از هیبت صدایش خورد شده و از هم می پاشند.
- ابروهایش باریک و به هم پیوسته است
- دارای پیشانی باز و نورانی است
- متوسط القامه است
- در لطافت و رنگ چون گل بابونه و ارغوانی که شبنم بر آن نشسته باشد
- چهره اش مانند ماه درخشان است
- چشم هایش سیاه، در کاسه سر مبارکش فرو رفته، یعنی برآمدگی ندارد و سرمه گون است
- سینه اش فراخ است، کتفش فرو هشته و میان آن تهی است و سر استخوان کتفش بزرگ است
- از اولاد رسول مکرم اسلام محمد مصطفی (ﷺ) هم نام و هم کنیه اش می باشد
- شبیه ترین مردمان است از حیثیت سیرت و صورت به رسول خدا (ﷺ)
- ستاره درخشانی است در میان اهل بیت
- او از بنی هاشم و از بلندی کوه عرب است
- زمین را پر از عدل و داد گرداند چنانکه پر از ظلم و جور شده است
- دفاين زمین را بیرون می کند و مداین شرک را فتح می نماید
- مال بسیار به مردم می دهد

- او خاتم امامان است
- از فرزندان فاطمه (علیها السلام) است
- دو غیبت دارد (کوتاه و طولانی)
- به سنت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) ظهور می کند و به شریعت دعوت می نماید
- پدرش امام حسن عسگری (علیه السلام) و مادرش ملیکه نواده قیصر روم است
- زمانی که بیرق خود را بجنباند، مابین مشرق و مغرب را منور می کند
- زمانی که دست خود را بر سر مؤمنان گذارد، دل آنان از آهن سخت تر شود و خدا به آنان قوت چهل مرد می دهد.
- دانشمندترین، حکیمترین، با تقواترین، حلیم ترین، پرتحمل ترین، شجاعترین، عابدترین و بخشنده ترین مردم است.
- مختون، پاکیزه و بدون عیب متولد می شود.
- همانطور که از روبرو می بیند از پشت سر هم می بیند
- سایه ای ندارد
- شیطان در خواب به او راه ندارد
- چشمش می خوابد ولی دلش نمی خوابد
- از پدر و مادر بر مردم مهربانتر است
- نسبت به مردم از خودشان اولی و دارای حق بیشتری است
- بیش از همه مردم، برای خداوند فروتنی دارد و بیش از همه از دستورات او اطاعت می کند و آنچه نهی فرموده دوری می جوید.
- دعا و درخواستش پذیرفته است، به طوری که اگر صخره ای را نفرین کند، از وسط به دو نیم خواهد شد.
- او گشاینده دژها و ویران کننده آنهاست

- از ستمکاران انتقام می‌گیرد
- بر قبایل مشرکین پیروز می‌شود.
- خونخواه خون به ناحق ریخته اولیاء خداست
- او یاری‌گر دین است
- او برگزیده خداست
- او وارث هر علمی و مسلط به هر دانشی است
- تمام امور در اختیار اوست
- او حجت باقی است و دیگر بعد از او حجتی نیست
- حق جز با او و نور و روشنی جز در نزد او یافت نمی‌شود
- او همیشه پیروز و مسلط است

آنچه در این چند سطر خواندید گوشه‌ای از خصوصیات سیرت و صورت آن عزیز می‌باشد که هر کدام از آن عاشقانش را دیوانه می‌کند.

وحی به ایشان می‌رسد:

از امام محمدباقر (علیه السلام) سؤال شد آیا به قائم (علیه السلام) وحی می‌شود؟ فرمود: همچنان که به مریم دختر عمران و به مادر موسی و به زنبورها شد، چگونه می‌شود که به ایشان از جانب خدا وحی برسد و به قائم (علیه السلام) نرسد.

اسماء حضرت مهدی (علیه السلام):

با بررسی صورت گرفته، تعداد یکصد و هشتاد و دو اسم در قرآن مجید، انجیل ائمه اطهار (علیهم السلام) و سایر کتب ادیان دیگر از ایشان بدست آمده است که به تعدادی از آن اشاره می‌کنیم.

احمد - عبدالله - ابوالقاسم - ابو عبدالله - مدبر - ابو جعفر - ابومحمد - ابوالحسن -
 ابوتراب - مأمور - ابوصالح - احسان - بقية الله - بلد الامين - مقدره - باسط - جعفر -
 جمعه - جابر - حجة - حجة الله - مأمول - حجاب - حاشر - خاتم الائمة - خجسته -
 داعی - مضطر - رجل - راهنما - رب الارض - سيد - صاحب - متان - صاحب الزمان -
 صاحب الدار - صاحب الناحیه - صاحب العصر - ناطق - صالح - صاحب الامر -
 صمعام الاکبر - صدق - صبح مسفر - وجه - صراط - ضياء - ضحی - عالم - عدل - وارث -
 عين - عصر - غایب - عوث - عزة - غایه الطالبین - خلیل - غوث الفقرا - فجر - فردوس
 الاکبر - نورالاصفياء - فیروز - فرخنده - فرج المؤمنین - الفرج الاعظم - نجم - فتح -
 قائم - قابض - قيمه - قسط - قرة - ولی الله - قائم الزمان - قاطع - کاشف الغطاء - کمال -
 کلمه الحق - محمد - نية الصابرين - منتقم - مهدي - هادی - عبدالله - منتظر -
 ماء معین - موعود - محسن - منعم - یمین و.....

همه امام را می شناسند:

این شناخت شاید به دو گونه باشد، اول ظاهری که با چشم امام را دیده و او را
 می شناسیم و یا شناخت باطنی است که به قدرت لایزال الهی، شناسایی امام بر دل
 صالحان و مشرکان افتاده و آشکار می گردد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) قیام می کند احدی در پیش او نمی ماند مگر اینکه او را
 می شناسد، خواه صالح باشد و خواه طالح.

یاران امام زمان (عج):

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

یاران مهدی (علیه السلام) جوان هستند و پیر در میان آنها وجود ندارد، مگر فقط به مقدار سرمه در چشم و نمک در غذا، و کمترین چیز در میان غذا نمک است.
رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

گویا من کسانی را که فاقد مهدی (علیه السلام) شده و تأسف و تلّهف می کنند می بینم، و از حالت ایشان یاسی به من می رسد که ایشان را ندا نکردند با ندایی که از دور شنیده می شود چنان که از نزدیکی شنیده می شود و آن امام بر مؤمنین رحمت و بر منافقین عذاب خواهد گردید.

در ظهور او هلاکت ظالمین است، پس در این وقت فرج مؤمنین است. خدای تعالی به سینه های ایشان شفا می بخشد و غیظ دلهايشان را می برد.
رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

سیصد و سیزده نفر مرد که به قدر عدد اصحاب بدرند بر سرش جمع می شوند و او را شمشیری می شود در غلاف و چون وقت خروجش نزدیک می شود شمشیرش او را صدا می کند که: یا ولی الله برخیز و دشمنان خدا را به قتل رسان.
امام رضا (علیه السلام) می فرماید:

به خدا قسم وقتی قائم ما قیام می کند، خداوند همه شیعیان ما را از تمام مناطق به دور او جمع خواهد کرد.
امام زین العابدین (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) قیام می کند خداوند عالم از همه مؤمنان آفت و ضعف و سستی را زایل می کند و قوتهايشان را برمی گرداند دوباره به ایشان عطا می فرماید.
امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

بدرستیکه خدای تعالی بیم و ترس را از دلهايشان ما برمی دارد و در دلهايشان دشمنان ما قرار می دهد. پس هر یکی از شیعیان ما از نیزه گذرنده تر و از شیر دلیرتر

می باشد. دستش با نیزه و شمشیر می زند و با پاهایش پایمال می گرداند.
امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

بدرستی که چون قائم (علیه السلام) ما قیام می نماید خداوند عالم به گوشها و چشم های شیعیان به نوعی قوت عطا می فرماید که آن قوت در میان ایشان و قائم (علیه السلام) پیک و قاصد می شود. آن حضرت با ایشان سخن می گوید ایشان می شنوند و ایشان به آن حضرت، در حالتی که در جای خویش نگاه می کنند، او را می بینند.
(شاید مراد ماهواره و شبکه اینترنت یا چیزی وسیع تر از آن باشد)
امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) ما قیام می کند دست مبارکش را بر سر بندگان خدا می گذارد، پس با آن دست گذاشتن عقلهای ایشان را در سرهایشان جمع و اخلاقشان را کامل می گرداند.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

خدای تعالی به دلهای شیعیان رعب و بیم می اندازد. وقتی که قائم ما (علیه السلام) قیام نمود و مهدی (علیه السلام) ما ظهور کرد، هر آینه هر مرد از شیعیان ما از شیر دلیرتر و از نیزه گذرنده تر می باشد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

در زمان حکومت حضرت مهدی (عج) زمین فخر می کند و می گوید گذشت امروز بر من مردی از اصحاب قائم (علیه السلام).

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

آیا راضی نمی شوید با اینکه دشمنان یکدیگر را بکشند و شما در خانه های خود در امن باشید؟ بدرستی که هرگاه صاحب این امر خروج نماید هر آینه به هر مردی از شما قوت چهل مرد داده شود و دلهای شما مانند پاره آهن می باشند به نوعی که اگر

آنها را به کوهها بزنند هر آینه شکافته می شود یا اینکه اگر با آن دلها به شکافتن کوهها عزم بکنید هر آینه آن برای شما میسر و ممکن می باشد و شما در آن وقت حکام روی زمین و خزینه داران آن خواهید شد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

گویا اصحاب قائم (علیه السلام) را می بینم که مابین مشرق و مغرب احاطه نموده مسلط گشته اند و هیچ چیز نمی ماند مگر اینکه به ایشان مطیع می شود. حتی درندگان روی زمین و مرغان، همه چیز رضاجویی ایشان را می کند.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

یاران قائم (علیه السلام) سیصد و سیزده نفر از فرزندان عجم هستند، بعضی از آنها در هنگام روز در میان ابر حرکت می کنند، به اسم خودشان و نام پدرشان و حسب و نسب شناخته می شوند، بعضی از آنها بر بستر خوابیده اند ولی ناگهان بدون قرار قبلی در مکه گرد هم می آیند.

پاک شدن مردم:

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

در آن وقت (قیام حضرت مهدی عجل) مدینه از خبثت پاک گردد چنانکه کوره آهنگر آهن را از خبثت الحديد پاک می کند و منادی ندا نماید که: روز روز خلاص است، عرب در این روز کم می شوند و اکثر ایشان در بیت المقدس خواهند بود، امام آنان مرد صالحی است به نام مهدی (علیه السلام).

انشاءالله با آمدنش عزت مسلمانان را به ایشان بازگردانده و قبله گاه اول مسلمین را از لوٹ اشغالگران و کافران پاک گرداند.

امام حسن عسگری (علیه السلام) می فرماید:

او زمین را از دادگری و روشنی و عقل و منطق و دلایل واضح و روشنگر، پر می‌کند و سرتاسر زمین تسلیم او می‌شوند به طوری که هر کافری ایمان می‌آورد و هر بدکاری نیکوکار می‌شود و در تحت حکومت او درندگان در صلح و مسالمت زندگی می‌کنند.

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

اصحاب قائم (علیه السلام) سیصد و سیزده نفر مردند از اولاد عجم، بعضی از ایشان در وقت روز بر روی ابر می‌نشینند و با نامش و نام پدرش و صفتش و نسبش شناخته می‌شود و بعضی دیگر در میان رختخوابشان خوابیده می‌شوند. ناگاه ایشان را در مکه در غیر موسم حج می‌بینند.

هر که زمان قائم (علیه السلام) را دریابد و در پیش روی آن حضرت در جهاد کشته شود، برای او ثواب اجر دو شهید هست و هر که در پیش روی او یکی را از دشمنان ما بکشد به او اجر بیست نفر شهید داده می‌شود.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

آن جناب (قائم علیه السلام) بالای منبر می‌رود و مردم را به سوی خود دعوت می‌کند و آنها را به خدا سوگند داده و به حق خویش می‌خواند که در میان آنها به روش رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) رفتار کرده و مانند او عمل نماید، آن جناب در مکه بماند تا یارانش به ده هزار نفر رسند، سپس از آنجا به سوی مدینه رهسپار شود.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

جوانان شیعه در بالای بامهای خودشان خوابیده می‌باشند ناگاه شبی در غیر موسم به خدمت صاحب خودشان می‌روند و صبح را در مکه می‌کنند.

امام محمد تقی (علیه السلام) می‌فرماید:

سیصد و سیزده نفر مرد باشند از جاهای دور روی زمین به نزد وی جمع

می شوند. پس وقتی که این عدد از اهل اخلاص بر سر آن حضرت جمع شوند امر خود را ظاهر می گردانند. وقتی که برای آن حضرت عدد ده هزار نفر تمام شد آن وقت به اذن خدای تعالی خروج می کند و از دشمنان خدا آن قدر به قتل می رساند که خدا راضی می شود. پس از رضایت خدا به مدینه منوره داخل می شود و لات و عزی (یحتمل ابوبکر و عمر) را از قبر بیرون می آورد و می سوزاند.

گنج های طالقان:

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

خزینه ای در طالقان هست که نه طلاست و نه نقره، و بیرقی هست که از روزی که پرچمش پیچیده شد تا به این حال گشاده نگردیده و پاره ای مردان در آن جا هستند که دلهایشان مانند پاره های آهنند و به آنها در خصوص توحید الهی هرگز شک عارض نمی شود. ایشان از سنگ سخت ترند اگر ایشان را به کوهها دچار بکنند، هر آینه آنها را از جا برمی کنند و با بیرقهای خود هیچ شهر را قصد نمی کنند مگر اینکه آن را خراب می نمایند و در روی اسبهایشان زینتهای طلا می باشد و خودشان را برای برکت یافتن به زین اسب امام (علیه السلام) می مالند، و آن حضرت را به میان می گیرند. و خودشان را برای او سپر می کنند و او را در جنگها محافظت می نمایند و هرچه که آن حضرت می خواهد ایشان برای او کفایت می کنند.

در میان ایشان مردمانی هستند که شبها نمی خوابند. ایشان را در اثنای نماز صدایی است مانند صدای زنبور، از اول شب تا آخر آن در سرپا می ایستند وقتی که صبح می کنند در بالای اسبهای خود می باشند. ایشان در شبها مانند راهبانند و در روز شیران، اطاعت ایشان به آن حضرت بیشتر است، از اطاعت کنیز به آرایش مثل ایشان مانند چراغ است و دلهایشان مانند چهل چراغ و ایشان از ترس خدا ترسان

می باشند. خلاق را به شهادت کلمه طیبه دعوت می کنند و آرزو می نمایند که در راه خدا کشته شوند. شعارشان یا لثارات الحسین (علیه السلام) گفتن است. وقتی که آن لشکر می گذارند، رعب و بیم ایشان یک ماه را در پیشاپیش ایشان به دلهای خلاق می نشیند. آن حضرت به ایشان پیغام می دهد، همگی از ترس و بیم به خدمتش می آیند. خدای تعالی به امام حق یاری می کند.

فرشتگان یاری کنندگان آن حضرت هستند:

در مجموع احادیث وارده به کَرار خبر از یاری ملائک و فرشتگان به آن حضرت داده شده است.

امام رضا (علیه السلام) می فرماید:

هفت هزار فرشته برای یاری امام حسین (علیه السلام) به زمین فرود آمدند، اما به آنها اجازه یاری و جنگ داده نشده، آنها غبار آلود و پریشان در کنار قبر آن حضرت آماده اند تا اینکه قائم (علیه السلام) قیام کند و آنها او را یاری کنند.

امام رضا (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم قیام کند خداوند به فرشتگان دستور می دهد که بر مؤمنین سلام کنند و در مجالسشان با آنها همنشین باشند.

زنان یاری کننده آن حضرت:

در هنگامه ای که جهان مادی زن را به عنوان کالا مورد سوء استفاده تجاری و اخلاقی قرار داده و هیچ حق و حقوقی برای آنان قائل نیست، مسلمانان با اجر نهادن بر خدمات ارزشمند او مطابق دستورات اسلام سعی بر آن دارند تا زن را به جایگاه اصلیش که همانا برابری حق و حقوقی مطابق مرد و ارزش گذاری بر طبق

موازین اسلامی است مدد کنند.

امام صادق (علیه السلام) در خصوص حضور زنان در هنگامه قیام حضرت مهدی (عج) می فرماید:

همراه با قائم (علیه السلام) سیزده نفر زن هستند، آنها مجروحان را مداوا و از بیماران نگهداری و پرستاری می کنند، همچنانکه در زمان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) چنین بود.

بیرق های برافراشته:

نقل است که لشگریان قائم (علیه السلام) با بیرق هایی با علائم خاصی که نشان دهنده لشگریان حضرت می باشند به اقصی نقاط جهان از شرق تا غرب و از جنوب تا شمال کره خاکی حرکت می کنند و مردم را به دین برحق (اسلام) دعوت می نماید و با مخالفین و کافران به جنگ برمی خیزند.

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید:

آگاه شوید که بیرق و لشکر او (مهدی عج) به هر سمتی که متوجه شوند تا روز وفاتش ابداً شکست نمی خورند و پس گردانیده نمی شوند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

اول کسی که برای بیعت دست به دست آن حضرت می زند جبرئیل (علیه السلام) و میکائیل (علیه السلام) می باشند و با ایشان رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و امیرالمؤمنین (علیه السلام) برمی خیزند و کتاب تازه مهر شده که مهرش هنوز نخشکیده و بر عرب بسیار سخت و شدید است به قائم (علیه السلام) می دهند و به او می فرمایند که: به احکام این کتاب عمل بکن و به آن حضرت سیصد و سیزده نفر و قدرقلیلی از اهل مکه بیعت می کنند. بعد از آن از مکه بیرون می آید تا اینکه در میان مثل حلقه می باشد. عرض شد حلقه چه باشد؟ آن حضرت فرمود: مراد از آن ده هزار مرد است پس در سر آن

حضرت، ده هزار نفر جمعیت می باشد و جبرئیل (علیه السلام) از طرف دست راست و میکائیل از سمت دست چپ آن حضرت می روند. بعد از آن بیرق جلوه کنان خود را می جنباند و پرچمش را می گشاید و آن بیرق رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) است که کامل است و شمشیر ذوالفقار را حمایل می کند. هیچ شهری نمی باشد مگر اینکه طایفه ای از اهل آنجا با آن حضرت بیرون می روند و در خدمت او باشند مگر بصره که از آنجا احدی با او بیرون نمی رود.

تحقق ظهور امام:

آنچه مسلم می دانیم تحقق ظهور ایشان است پس از بلا و مصیبتی که بر اهل زمین رسیده است و پس از زمانی که ستمگران و ظالمان بر مظلومان غالب شده اند و پس از آنکه زمین پر از ظلم و جور شده است و پس از آنکه بجای خداپرستی، طاغوتیان بر مردم حکم رانده و بر آنان مسلط شوند. می آید در هنگامه ای که یأس و نومیدی قلوب مردم را فرا گرفته و می آید برای انجام انقلابی بزرگ و سترگ که باعث تحول عمیق و ریشه ای در شیرازه زندگی معنوی و مادی بشر خواهد شد.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

به زودی بعد از من خلفا می آیند و بعد از خلفا امراء و بعد از امراء ملوک جبابره و بعد از ایشان خروج می کند مهدی (علیه السلام) از اهل بیت من. زمین را پر از عدل گرداند، چنانکه پر از ظلم گردیده.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خطاب به دخترش فاطمه (علیها السلام) می فرماید:

سوگند به آنکه جان من در دست قدرت اوست این امت از وجود مهدی (علیه السلام) ناگزیر است و او به خدا قسم از فرزندان توست.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

مقتول گردد در نزد خزینه شما سه نفر از اولاد خلفا و خلافت در کسی از اهل زمان قرار نمی‌گیرد. بعد از آن علمهای سیاه می‌رسند و همه ایشان را می‌کشند. بعد از آن مهدی (علیه السلام) خلیفه خدا می‌آید، وقتی که ظهور او را شنیدید نزد او بیایید و با او بیعت بکنید. بدرستی که او خلیفه خداست.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

هرگاه از دنیا غیر از یک روز باقی نماند، هر آینه مبعوث گرداند خدا مردی را که نامش نام من است و خُلق او خُلق من است.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

هرگاه از دنیا نماند مگر یک روز، هر آینه خدا آن را طولانی می‌گرداند تا اینکه برانگیزاند در آن روز مردی را که از اهل بیت من است. زمین را پر از عدل و قسط می‌گرداند، چنانکه پر از ظلم و جور شده.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

پروردگار به ابلیس گوید: تو از مهلت داده شدگانی تا روز وقت معلوم (قیام حضرت مهدی عجل) و آن روزی است که من حکم نمودم و ختم کردم که پاک نمایم زمین را آن روز از کفر و شرک و معاصی و انتخاب کنم از برای آن وقت بندگان را برای خود که آزمودم دل‌هایشان را برای ایمان و پر نمودم آنها را به ورع و اخلاص و یقین و تقوی و خشوع و صدق و حلم و صبر و وقار و تقوی و زهد در دنیا و رغبت در آنچه در نزد من است بعد از هدایت و می‌گردانم ایشان را نگاهبانان آفتاب و ماه یعنی برای عبادت در شب و روز و خلیفه خواهم نمود ایشان را در زمین و توانایی دهم ایشان را بر آن دینی که پسندیدم آن را برای ایشان آنگاه عبادت کنند مرا و چیزی را برای من انباز قرار ندهند نماز بگذارند در وقتش و زکوة بدهند در زمانش و امر به معروف و نهی از منکر و بیندازم در آن زمان امانت را بر زمین پس ضرر

نرسانند چیزی را و نترسد چیزی از چیزی آنگاه بشوند هوام و مواشی در میان مردم اذیت نمی‌کنند بعضی از ایشان بعضی را و بردارم نیش هر صاحب نیشی از هوام و غیره آنها را ببرم زهر هر حیوانی که می‌گزد و نازل کنم برکات را از آسمان و زمین و بدرخشند زمین از نیکویی نبات خود و بیرون دهد همه ثمرهای خود را و انواع طیبه خود را و بیندازم رأفت و مهربانی را در میان ایشان پس با یکدیگر مواسات کنند و قسمت نمایند پس بی‌نیاز شود فقیر و برتری نکند بعضی بر بعضی و رحم کند کبیر، صغیر را و احترام نماید صغیر، کبیر را و به حق متدین شوند و به او انصاف دهند و حکم کنند. ایشانند اولیای من، برگزیدم برای ایشان پیغمبر و رسول و گردانم برای او اولیاء و انصاری.

امام علی (علیه السلام) می‌فرماید:

خدای تعالی در آخرالزمان و در روزگاری که مانند سنگ خار است و در ایام نادانی خلاق، مردی را مبعوث می‌گرداند و او را با ملائکه خود مؤید می‌کند و یاران وی را از چیزهای بد نگه می‌دارد.

امام علی (علیه السلام) می‌فرماید:

پس وقتی که این امر (ظهور حضرت مهدی عج) ظاهر گردید توجه بکنید و معصیت را از خود دور نمایید و بدانید که هرگاه به کسی که از مشرق طلوع می‌کند اطاعت کنید هر آینه شما را در طریقه رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) به راه می‌برد، پس آن وقت کوری و کوری خود را مداوا خواهید نمود و از زحمت طلب و بیراهگی فارغ خواهید شد و می‌اندازید چیزها را که آن را از گردنهای خود، از خدا دور نمی‌شود مگر کسی از رحمت ابا و عصمت مفارقت نماید.

قائم (عج) دامن به کمر زننده و غلبه کننده و ظفر یابنده و شیری است درنده.

احیاء کنندۀ دین اسلام:

در هنگامه‌ای که احساس انسان‌ها بر عقلشان و بی دینی و کفرشان بر دینداری غالب است و هرج و مرج دینی حاکم بر ممالک دنیا است و دین اسلام همواره مورد هجومه کافران است، او می‌آید و به دین جدش مردمان را دعوت می‌کند و همه عالم بایستی یک دین را پذیرا شوند و آن دینی جز اسلام نخواهد بود.

رسول اکرم (ﷺ) می‌فرماید:

در زمان فرود آمدن عیسی (علیه السلام) همه اهل مذهب هلاک می‌شوند مگر اهل اسلام و دجال هم هلاک می‌شود. پس آن حضرت (عیسی مسیح علیہ السلام) چهل سال در روی زمین درنگ می‌کند بعد از آن وفات می‌یابد و مسلمانان بر او نماز می‌گذارند.

رسول اکرم (ﷺ) می‌فرماید:

از ماست (مهدی عج) خدای تعالی دین را با او ختم می‌کند چنانکه با ما فتح کرد و با ما نجات می‌دهد مردم را از فتنه‌ها چنانکه از شرک نجات داد، و با ما دل‌های ایشان را به همدیگر بعد از عداوت مهربان گرداند، چنانکه بعد از عداوت شرک، دل‌های ایشان را به همدیگر مهربان کرده و برادران دینی نموده‌اند.

امام علی (علیه السلام) می‌فرماید:

مهدی (علیه السلام) برمی‌گردد و هوی را بر هدایت زمانیکه مردم برگردانند هدایت را به سوی هوای نفس و برمی‌گرداند رأی را بر قرآن موقعیکه مردم برگردانند حکم قرآن را به رأی خود، مهدی (علیه السلام) کارکنان اهل جور و باطل را به بدیهای کردارشان گرفته و آنها را نابود سازد و زمین پاره‌های جگر خود (معادن) را برای او بیرون ریزد و از روی رضا کلیدهای خزائنش را بدو تسلیم می‌کند پس او عدالت را برای شما نشان خواهد داد که چگونه است و احکام قرآن و سنت را که متروک مانده زنده

خواهد نمود.

بدانید کسی که از ما (مهدی عج) آن روزگار سیاه و پرفتنه را دریابد با چراغ فروزان در آن سیر نموده و به روش نیکان رفتار می نماید.

مهدی (علیه السلام) سپر حکومت را پوشیده و تمام آداب آن را از روی آوردن بدان و شناختن آن فرا گیرد و حکمت در نزد وی گمشده ای است که آن را جویا است و حاجتی است آن را خواهان است او غریب است موقعی که اسلام غریب شود و مانند شتر رنجور دم خود را به زمین زند و سینه اش را به زمین چسبانده، آن حضرت باقیمانده ای از بقایای حجت های خدا و جانشینی از جانشینان پیغمبران است. امام موسی کاظم (علیه السلام) می فرماید:

چون بیرون آورد یهود و نصاری و صائبین و زنادقه و کفار را در مشرق زمین و مغرب آن، پس عرضه دارد بر ایشان اسلام را پس هرکه به رغبت اسلام آورد امر فرماید او را به نماز و زکاة و آنچه مسلم را به آن امر کنند و واجب است برای خداوند بر او هرکه اسلام نیاورد گردش را بزند تا نماند در مشرقها و مغربها احدی مگر موحد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

آنگاه که مهدی (علیه السلام) قیام می کند، زمین نمی ماند جز آنکه در آنجا صدای **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ** بلند شود.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

هیچ مکانی از مکانهایی که در آن غیر خدا پرستیده شده است باقی نمی ماند مگر آنکه خدا در آن پرستیده می شود و بر خلاف میل مشرکان، دین تماماً دین خدا می شود.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم قیام کند و سخنگوی ما سخن بگوید، قرآن و احکام دین را همان گونه که بر پیامبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نازل شده است از نو به شما می آموزد، در آن روز حتی روشن بینان شما به شدت اهل انکار هستند، شما جز وقتی شمشیر برگردنهایتان مسلط باشد به دین خدا پایبند نخواهید بود.

امام صادق (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

همانگونه که رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) با خرافات و نادرستی های زمان جاهلیت مبارزه کرد و آنها را ویران ساخت، امام زمان (عَلَيْهِ السَّلَام) هم پیرایه ها و تحریف هایی که به دست ستمگران به اسلام بسته شده و جان آن را گرفته، ریشه کن نموده و اسلام راستین را از نو خواهد ساخت.

امام باقر (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

هرکس از آن حضرت (قائم عج) اطاعت کند از خدا اطاعت کرده و هرکس از آن حضرت سرپیچد، نافرمانی خدا را انجام داده است، همانا آن حضرت، مهدی (عَلَيْهِ السَّلَام) نامیده شده است، زیرا به امری پنهان از مردم راهنما می شود، تورات و دیگر کتب آسمانی را از غاری در انطاکیه بیرون می آورد، آن گاه در میان اهل تورات، به تورات، در میان اهل انجیل به انجیل، در میان اهل زبور به زبور، در میان اهل قرآن به قرآن حکم می کند.

امام باقر (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

آنگاه که قائم آل محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ظهور کند خدا اسلام را بر تمام دین ها پیروز گرداند.

امام باقر (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

حکومت راستین امام قائم (عَلَيْهِ السَّلَام) دولت ها و حکومت های باطل را از میان خواهد برد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند، ایمان را بر همه دشمنان عرضه می کند، هرکس پذیرفت و در آن داخل شد، در امان است و گرنه یا گردن زده می شود یا آن طور که امروز، اهل ذمه جزیه می دهند، جزیه پرداخت می کند، او قائم (علیه السلام) کمر خویش را محکم می بندد و با عزمی جزم آنان را از شهر و دیار خود بیرون می راند.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

آن حضرت (قائم عج) و اصحابش مقاتله می کنند و الله تا خلق خدا به یگانگی خالق اقرار کنند، و چیزی را برای او شریک قرار ندهند، حتی آن پیرزن ضعیفی از مشرق اراده مغرب می کند و احدی او را نمی ترساند.

امام حسین (علیه السلام) می فرماید:

خدای تعالی بعد از مردن به سبب او (مهدی عج) زنده می گرداند، و دین حق را بر همه ادیان غالب می کند، هر چند که مشرکین آن را ناخوش بدارند، او شمشیر خود را هشت ماه از گردنش حمایل می کند.

امام حسین (علیه السلام) می فرماید:

خداوند زمین را پس از مردن به وسیله او (قائم عج) زنده گرداند و دین حق خود را بر تمام ادیان ظاهر سازد اگرچه مشرکین را خوشایند نباشد.

امام حسن عسگری (علیه السلام) می فرماید:

وقتی که قائم (علیه السلام) قیام نمود به خراب نمودن مناره ها و قصرها که در مساجد ساخته شده اند امر می فرماید، خراب کردن آنها از این راهست که احداث آنها بدعت است، نه پیغمبر آنها را ساخته و نه امام.

فاتح جهان:

امام عصر (عج) پس از اعلام حضور خود و تجمع یاران و انصارش، همه را به دین اسلام دعوت کرده و جهان را تحت تسلط و حاکمیت اسلام در خواهد آورد. رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

قیامت قیام نمی کند تا اینکه بر زمین مالک شود مردی از اهل بیت من که فتح می کند قسطنطنیه و جبّل و دیلم را، هرگاه از دنیا نماند مگر یک روز، هر آینه خدا او را طولانی گرداند تا اینکه قسطنطنیه را فتح کند.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

هرگاه از دنیا غیر از یک روز باقی نماند، هر آینه خدای تعالی او را طولانی گرداند تا آن را در آن روز فتح نماید.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

وقتی که خدا مرا در معراج به آسمان برد، ندا در رسید که یا محمد (ﷺ): روی زمین را از دشمنانم پاک می نمایم و او را به ممالک شرق و غرب مالک می گردانم، و بادهای را در حکم و تسخیر او می گردانم، و ابرها را برای او مطیع و فرمان بر می کنم و در اسباب به او ترقی می دهم و بالشکر خود به او یاری می کنم و به ملائکه خود به او امداد می نمایم تا اینکه دعوت مرا آشکارا نماید و همه مخلوقات را بر توحید من جمع بکند. بعد از آن سلطنت او را دائمی می گردانم و سلطنت روزگار را تا روز قیامت در میان اولیای خود قسمت می کنم.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

حکومت امام زمان (علیه السلام) شرق و غرب جهان را فرا می گیرد و گنجینه ها به دست وی افتد و او ویرانی های زمین را آباد سازد.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

به خدمت رسول خدا (ﷺ) عرض کردم: آیا از ما آل محمد (ﷺ) است مهدی (علیه السلام) یا غیر از ما است؟ آن حضرت فرمود: از ما است، خدای تعالی با او دین را تمام می‌کند چنانکه با ما فتح نمود، با ما از فتنه نجات می‌یابند چنانکه از شرک نجات یافتند، و با ما خدای تعالی دلهای ایشان را بعد از عداوت فتنه به همدیگر مهربان گرداند و باهم برادر می‌شوند، چنانکه بعد از عداوت شرک با همدیگر برادر دینی گردیدند.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

او (مهدی عج) به یاری خداوند سرتاسر دنیا را می‌گشاید و حکومت او تا سرانجام جهان پایدار خواهد بود.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

مشرق و مغرب زمین را او (مهدی عج) فتح می‌کند.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

خداوند بواسطه او دین را غالب می‌کند و همانطور که جهل و نادانی، حق را نابود کرده است، خداوند بدعت و باطل را به دست او و یارانش می‌میراند بطوری که رد و نشانی از ستم، دیده نمی‌شود، آنها امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و سرانجام نیک از آن خدا و خداپرستان است.

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

در دستش شمشیری می‌شود برهنه و از غلاف کشیده و خدای تعالی برای او فتح می‌کند روم و چین و دیلم و ترک و سند و هند و کابل شاه و خزر را.

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

خداوند مهدی (علیه السلام) و اصحابش را مالک مشارق و مغارب زمین نموده و دین حق را ظاهر و آشکار گرداند و خدای عزوجل به وسیله مهدی و یارانش هرگونه

بدعت و باطلی را از بین می برد، همانگونه که مردم سفیه حق را از میان برده باشند تا اثری از ظلم و ستم دیده نشود.
امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

قائم ما نهضت خویش را از مکه می آغازد و پرچم و شمشیر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و دیگر نشانه های پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و درخشش گفتار محمدی (صلی الله علیه و آله و سلم) با اوست.

خداوند نخست حجاز را برای او گشاید و او زندانیان بنی هاشم را آزاد می سازد، پرچم های سیاه کوفه به زیر می آید و به عنوان نشانه ی بیعت به سوی امام قائم (علیه السلام) فرستاده می شود. در این هنگامه است که امام سپاه خود را به شرق و غرب جهان می فرستد تا بیداد و بیدادگران را ریشه کن سازند، و کشورها برای او گشوده می گردد و به دست او استانبول (دروازه غرب) فتح می شود.

حاکم کننده عدل:

عادلترین فرد در آن زمان امام عصر (علیه السلام) می باشد که طبق قوانین الهی و قرآنی بین مردمان عدالت را برقرار کرده و حقوق همگی را رعایت می نماید و زیاده خواهان را به جایشان نشانده و ضعیفان و مظلومان را عزت می دهد.
رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

سکان آسمان و زمین از وی (مهدی عج) راضی می شوند. اموال را بالسویه بین مردم قسمت می کنند، آن وقت خدای تعالی دلهای امت محمد را با غنا پر می کند و عدالتش ایشان را فرا می گیرد، به حدی که منادی به امر او ندا می کند که:

آیا که را به اموال احتیاج هست؟

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

در آخرالزمان و ظهور فتنه‌ها، مردی می‌آید که او را مهدی (علیه السلام) می‌نامند، عطای وی گوارا می‌باشد.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

مهدی (علیه السلام) مردی است از اولاد من، رنگش عربی است و جسمش جسم اسرائیلی است، در خدر راست او خالی است مانند کوکب درّی. زمین را پر عدل گرداند چنانکه پر از ظلم گردیده، به خلافتش اهل زمین و آسمان و مرغان هوا راضی می‌باشند.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

ای مردم آیا شما را به مهدی (علیه السلام) بشارت ندهم؟ بدانید که خداوند تعالی در امتم سلطانی عادل و امامی دادگر مبعوث می‌کند که زمین را از عدل و داد پر می‌کند همانطور که از ظلم و جور پر شده باشد. او نهمین از فرزندان پسر حسین (علیه السلام) است، نام او نام من و کنیه او کنیه من است. بدانید که خیری در زندگانی بعد از او نیست و انتهای دولت او چهل روز قبل از روز قیامت خواهد بود.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

بشارت می‌دهم به شما که به اینکه مهدی (علیه السلام) مبعوث می‌شود در حالتی که مردم اختلاف و تزلزل دارند. زمین را با عدل و قسط پر کند چنانکه از ظلم و جور پر گردیده، به طوری که اهل آسمان و زمین از او راضی می‌باشند.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می‌فرماید:

در وقتی که دنیا هرج و مرج گردید و فتنه‌ها پشت به همدیگر کردند و راههای هدایت قطع شد، پس در این حال بر می‌انگیزاند خدا کسی را که قلعه‌های ضلالت و دل‌های قفل شده را می‌گشاید، دین را در آخرالزمان اقامه می‌کند، چنانکه پر از جور گردیده، زمین را پر از عدالت می‌کند و اموال به مردم بسیار می‌دهد. اهل آسمان و

زمین و مرغان هوا به خلافت او راضی می شوند. امت در نعمت و زمین نباتات خود را ظاهر گرداند.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

او (مهدی عج) در وقت غفلت مردم و اضمحلال حق و اظهار باطل و جور خروج می کند. اهل آسمان از خروجش دلشاد می شوند، زمین را پر از عدل گرداند چنانکه پر از ظلم و جور گردیده.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

و اوست آن آفتابی که از مغرب طلوع خواهد نمود، در میان رکن و مقام ظاهر می شود. روی زمین را از کفر و فسق و اعتقادات باطل پاک می گرداند و میزان عدل و انصاف را به میان می گذارد و هیچ کس به هیچ کسی جور و ستم نمی کند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

موقعیکه قائم (علیه السلام) قیام کند به عدل و داد حکم نماید و در روزگار او بساط ظلم و ستم بر چیده شود و راههای امن گردد و زمین برکات خود را بیرون آورد و هر حقی به صاحب حق می رسد و اهل هیچ کیش و آئینی نماند جز اینکه اظهار اسلام کرده و اعتراف به ایمان نمایند.

امام رضا (علیه السلام) می فرماید:

خداوند به واسطه او زمین را از بیداد پاک کرده و از هر ستمی پاکیزه می کند.

امام محمد تقی (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) آن امامی است که خداوند به وسیله او زمین را از کفر و انکار حق پاک می کند و آن را از عدل و داد سرشار می نماید.

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید:

به خدا سوگند یاد می کنم هر آینه با کفار می جنگد تا اینکه خدای تعالی توصیه

کرده شود و با او شرک قرار داده نباشد و تا اینکه پیرزنی ضعیف از مشرق زمین برخیزد و به مغرب زمین بیاید و احدی به او معترض نگردد و خداوند عالم در آن روز تخمهای زمین را می‌رویاند و از آسمان بارانش را می‌باراند و خلائق خراج خودشان را بر پشتهای خود انداخته به خدمت مهدی (علیه السلام) می‌آورند و خداوند کردگار به شیعیانش وسعت می‌دهد و اگر سعادت و نیک بختی ایشان را در این امر به بعضی از احکام حکم می‌کند و بعضی از سنتها به خلائق می‌گوید ناگاه طایفه‌ای از مسجد بیرون می‌آیند اراده می‌کنند که بر آن حضرت خروج نمایند. پس آن حضرت به اصحاب خود می‌فرماید که به مقابل ایشان بروید، پس اصحاب آن حضرت در تمارین به ایشان می‌رسند و همه ایشان را گرفته به خدمت آن حضرت اسیرگونه می‌آورند.

سلامت و امنیت در حکومت امام:

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

در عهد آن حضرت (قائم عج) هرکس در شب و روز به هر جا رود ایمنی و محفوظ است.

امام زین العابدین (علیه السلام) می‌فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) ما قیام کند خداوند مرض و ناراحتی را از شیعیان ما می‌برد و دلهاشان را چون پاره‌های آهن، محکم قرار می‌دهد و نیروی هر مردی را با نیروی چهل نفر برابر می‌گرداند و آنها را حاکم و رئیس بر مردم قرار می‌دهند.

آنچه امام عصر (عج) از پیامبران به ارث برده است:

آقا امام زمان (عج) عصاره همه خوبیها و نیکی هاست و او آینه تمام نمای

یکصد و بیست و چهار هزار پیامبر و ائمه اطهار (علیهم السلام) است و از این رو چون آخرین ذخیره الهی نیز بر روی زمین است، یقیناً حاصل خلق و خوی و روش و منش انبیاء الهی نیز هست.

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید:

در قائم (علیه السلام) ما سنت هاست از سنن انبیاء: سنتی از آدم (علیه السلام) و سنتی از نوح (علیه السلام) و سنتی از ابراهیم (علیه السلام) و سنتی از موسی (علیه السلام) و سنتی از عیسی (علیه السلام) و سنتی از ایوب (علیه السلام) و سنتی از محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). آنکه سنت عیسی (علیه السلام) اختلاف مردم است در موت و حیات وی و سنت ایوب (علیه السلام) فرج است بعد از بلا و سنتی از نوح (علیه السلام) و آن طول عمر اوست و شباهت وی به موسی بن عمران (علیه السلام) دوام خوف و طول غیبت و مخفی بودن مولد او و سختی کشیدن اتباع اوست به سبب اذیت و خواری که بعد از او به ایشان رسد تا وقتی که خدای تعالی او را در ظهور ماذون نماید و او نصرت دهد و مؤید گردانیده، بر دشمن غالب نماید و سنتی که از محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) است قیام اوست به طریقه محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) است بعد از آن شمشیر خود را هشت ماه حمایل کرده دشمنان خدا را به حدی می کشد تا خدا راضی شود.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

عصای موسی (علیه السلام) از درخت بهشتی بود که وقتی به سمت ما این رفت جبرئیل (علیه السلام) برایش آورد و آن عصا و تابوت آدم در دریاچه طبرستان است، نه می پوسند و نه تغییر حالت پیدا می کند تا اینکه وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند، آنها را بیرون آورد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

ما بر شیوه پیامبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هستیم تا اینکه خداوند تعالی اجازه دهد که دینش با

شمشیر بر همه غالب شود، آن گاه ما مردم را به دین فرا می خوانیم و همان گونه که در آغاز پیامبر (ﷺ) بر روی آنها شمشیر کشید ما هم برای بازگشت به دین، آنها را با شمشیر می کشیم.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

و صاحب امر با میراث رسول خدا (ﷺ) از مکه به مدینه بیرون رود، میراث رسول خدا (ﷺ) شمشیر و پیراهن و عمامه و لباس و چوب دست و زره و زین اسب آن حضرت است، پس از مدینه بیرون می رود تا اینکه در مکه نزول اجلال فرماید، پس در آنجا شمشیر از غلافش بیرون می آید و پیراهن آن حضرت را می پوشد و پرچم بیرق را می گشاید و لباس رسول خدا (ﷺ) را در بر می کند و عمامه اش را بر سر می گذارد و چوبش را به دست می گیرد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

گویا مرغ سفیدی در بالای حجرالاسود می بینم و از مابین آن مردی خروج می کند که به طریق حکم آل داود (علیه السلام) و سلیمان (علیه السلام) در میان خلایق حکم می کند و هیچ شاهد و بینه نمی طلبد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

هنگامی که قائم (علیه السلام) در مکه قیام کند و قصد رفتن به کوفه را داشته باشد، منادی آن حضرت ندا می دهد که: (ای مردم، کسی با خود غذا و نوشیدنی نیاورد) و سنگ حضرت موسی (علیه السلام) که بار شتری است همراه اوست به هرجا می رسند، چشمه ای از وسط آن سنگ می جوشد که هر گرسنه ای از آن بخورد، سیر می شود و هر تشنه ای را سیراب می نماید، توشه آنها همین است تا اینکه از طرف کوفه وارد نجف شوند.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) ظهور می کند بپرق رسول الله (ﷺ)، انگشتر سلیمان (علیه السلام) و سنگ و عصای موسی (علیه السلام) را به همراه خود آشکار می سازد. امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) احکامی اجرا می فرماید که بعضی آنها را نادرست می دانند و انکار می کنند، مثل کسی که طبق حکم آدم (علیه السلام) در برابر حضرت کشته می شوند، عده ای انکار می کنند و نادرست می شمارند، آنها را پیش می کشد و گردن می زند، بر طبق حکم داود (علیه السلام) کسی در برابر آن حضرت با شمشیر کشته می شود، عده ای دیگر آن را قبول ندارند، آنها را پیش می کشد و گردن می زند، شخصی بر طبق حکم ابراهیم (علیه السلام) در برابر آن حضرت با شمشیر کشته می شود عده ای آن را نادرست می دانند، آنها را پیش می کشد و گردن می زند، آن گاه بر طبق حکم محمد (ﷺ) حکمی می فرماید، هیچ کس آن را انکار نمی کند و نادرست نمی شمارد.

ناهمواریهای را هموار می کند:

از امام صادق (علیه السلام) پرسیده شد آیا مکروه است نماز کردن مسجدهایی که سقف دارند؟ فرمود: آری مکروه است ولیکن در این ایام به شما ضرری ندارد و اگر زمان عدل برسد هر آینه می بینید که در این خصوص چه کار کرده می شود. امام علی (علیه السلام) می فرماید:

گویا شیعیان خودمان را مسجد کوفه می بینم در حالتی که چادرهایی را زده اند و قرآن را چنان که خدای تعالی نازل گردانیده به خلائق تعلیم می کنند آگاه شوید! وقتی که قائم (علیه السلام) ما قیام نمود مسجد کوفه را برهم می زند و قبله اش را درست می کند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام می کند مسجد الحرام و مسجد پیامبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و مسجد کوفه را پی می کند و از نو بنا می کند.
امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) قیام می فرماید به کوفه می آید و چهار مسجد در آنجا خراب می کند و مسجد کنگره دار روی زمین باقی نمی ماند مگر اینکه کنگره های آن را خراب می کند و آنها را بی کنگره می گذارد و راههای بزرگ را یعنی شاه راهها را وسیع می گرداند و هر پنجره ای که مشرف به راه است آن را می شکند و میزابها را و ناودانها را که مشرف به راهها اند به هم می زند و بدعتی باقی نمی گذارد مگر اینکه آن را زایل می گرداند و برمی دارد و سنتی باقی نمی گذارد مگر اینکه آن را برپا می دارد و شهر قسطنطنیه و چین و کوههای دیلم را مسخر می گرداند.

حل کننده هر مشکلی:

امام موسی کاظم (علیه السلام) می فرماید:

خدای تعالی هر مشکلی را بر او (مهدی عج) آسان گرداند و جمیع سرکشان را در پیش وی ذلیل می کند و خزینه های زمین را برای او ظاهر گرداند و چیزهای دور را به او نزدیک نماید و با او همه ظالمان را هلاک می کند و تمرد کنندگان شیاطین را در دست وی فانی می گرداند، اوست پسر سید کنیزها که ولادتش بر مردم مخفی می ماند و ذکر نام وی بر ایشان حلال نمی شود تا وقتی که خدای تعالی او را ظاهر گرداند. با او زمین را پر از عدل و قسط گرداند چنانکه پر از جور و ظلم گردیده.
امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون کارها به دست صاحب این امر می رسد، خدای تعالی جایهای پست و گود زمین را بلند و جایهای بلند را پست می گرداند تا اینکه دنیا در نزد او به منزله کف

دستش مسطح و هموار می شود، پس هر که از شما از جایگاه دور به سوی نگاه کند، هر آینه آن را می بیند.

همه چیز در اختیار امام است:

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

زمین چیزی از نباتات خود را پنهان نمی کند بر ایشان چیزی را، آسمان از باران خود چیزی مگر آنکه آن را پی در پی می فرستد و نمی گذارد زمین از گیاه خود چیزی را مگر آنکه ظاهر می کند آن را تا اینکه آرزو می کنند مردگان را یعنی کاش زنده می شدند و می دیدند.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

زمین گنج های خود را بیرون می اندازد.

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید خداوند در شب معراج فرمود:

برای او (قائم عج) گنج ها و ذخیره ها را به مشیت خود ظاهر می کنم

رسول اکرم (ﷺ) می فرماید:

در شب معراج نظر کردم به ساق عرش، پس دیدم دوازده نور را در هر نوری سطر سبزی بود که بر آن اسم وصیی بود از اوصیای من، اول ایشان علی بن ابیطالب (علیه السلام) و آخر ایشان مهدی (علیه السلام) امت من، ندا رسید از سوی خداوند که: قسم به عزت و جلال خود که هر آینه البته ظاهر کنم برایشان دین خود را از دشمنان خود و البته مالک گردانم او را مشرقهای زمین و مغربهای او را و هر آینه البته مسخر کنم برای او بادهای او و هموار کنم البته برای او ابرهای سخت را و البته بالابرم او را در اسباب یعنی راههای آسمان و البته یاری کنم او را به لشکر خود و قوت دهم او را ملائکه خود تا بالا گیرد دعوت من و جمع شوند خلائق بر توحید من، آنگاه دوام

دهم سلطنت او را.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

اگر قائم (علیه السلام) خروج کند صلح می شود در میان درندگان و بهائم حتی اینکه زن راه می رود میان عراق و شام، نمی گذارد پای خود را مگر بر گیاه و بر سر او زینتهای اوست، به هیجان نمی آورد او را درندهای و نمی ترساند او را.

زیست می کنند گوسفند با گرگ در یک مکان بازی می کنند اطفال با مارها و عقربها اذیت نمی کنند ایشان را به چیزی و می رود شر و می ماند خیر.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

در آن زمان سازش کنند درندگان و سایر حیوانات و مطیع اصحاب آن حضرت شوند.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

و جمع می شود در نزد او اموال دنیا از شکم زمین و از ظاهر او.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

آگاه باشید برای صاحب شماست ابر صعب، از ایشان پرسیده شده ابر صعب کدام است؟

فرمود: ابری که در آن رعد و صاعقه یا برق باشد پس صاحب شما سوار می شود بر آن آگاه باشید که آن جناب سوار می شود بر آن پس بالا می برد او را در راههای هفت آسمان و هفت زمین.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

در آن زمان زمین گنجهای خود را ظاهر سازد و برکاتش را آشکار کند و آن موقع کسی از شما برای صدقه و احسان خود محلی پیدا نمی کند زیرا همه مؤمنین توانگر و بی نیاز شوند.

امام رضا (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) آن کسی است که موقع خروج در سن پیر مردان ولی به صورت جوانان نیرومند باشد، اگر دستش را به بزرگترین درخت روی زمین دراز کند آن را از جا می کند و اگر میان کوهها صیحه زند تخته سنگها متلاشی شوند و عصای موسی (علیه السلام) و خاتم سلیمان (علیه السلام) با اوست، خداوند تا وقتی که بخواهد او را از انظار غایب گرداند سپس وی را ظاهر نموده به وسیله او زمین را پر از عدل و داد کند چنانکه از ظلم و جور پر شده باشد.

نعمت های فراوان:

رسول مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

بلایی به این امت می رسد به حدی که ایشان ملجایی نمی یابند که به او التجا نمایند. آنگاه مبعوث گرداند خدا مردی را از عترت و اهل بیت من، زمین را پر از عدل و قسط گرداند چنانکه پر از ظلم و جور گردیده، اهل آسمان و زمین از او راضی می شوند، آسمان قطره های خود باقی نمی گذارد مگر اینکه او را می ریزد و زمین از نباتات خود چیزی باقی نمی گذارد مگر اینکه او را می رویاند به حدی که مردگان آرزوی زنده شدن می کنند.

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

خروج می کند در آخر زمان خلیفه ای که مال را بدون تعداد و حساب عطا می کند.

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

امت من در زمان مهدی (علیه السلام) متنعم می شوند بطوریکه پیش از آن مثل آن را ندیده اند، آسمان برایشان می بارد و زمین همه نباتات خود را بیرون گرداند.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

پس در آن وقت مرغان در آشیانه‌ها و ماهیان در دریاها بچه می آورند و رودخانه‌ها ممتد و کشیده می گردند و چشمه‌ها جاری می شوند و زمین دو برابر آن ماکولاتی را که پیشتر از آن می داد می رویاند.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

مهدی (عَلَيْهِ السَّلَام) از اولاد و اهل بیت من است. خروج می کند در آخر زمان. آسمان قطره‌های خود را نازل می گرداند و زمین از یمن وی دانه‌های خود را می رویاند. زمین را پر از عدل و قسط می گرداند چنانکه پر از ظلم و جور شده.

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می فرماید:

امت من در زمان او (قائم عَلَيْهِ السَّلَام) متنعم می شوند بطوریکه پیش از آن متنعم نشده‌اند، خواه فاجر و خواه نیکوکار، آسمان باران خود را بر ایشان می بارند و زمین چیزی را از نباتات خود نگه نمی دارد.

امام علی (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

هرگاه قائم (عَلَيْهِ السَّلَام) ما ظهور کند هر آینه آسمان قطره‌های خویش را فرو می ریزد و زمین نباتات خود را می رویاند و هر آینه عداوت و خصومت از دل‌های بندگان زایل می شود و درندگان با حیوانات مصالحه می کنند یعنی درندگان به حیوانات معترض نمی شوند و زن از عراق به شام می رود و پاهایش را نمی گذارد مگر بر بالای نباتات و اسباب و آلات زینتی در سرش می باشد و هیچ کس به او معترض نمی شود و هیچ جانور درنده با او تعرض نمی کند و او هم از آنها نمی ترسد.

امام حسین (عَلَيْهِ السَّلَام) می فرماید:

(در زمان قائم عج) برکت از آسمان به زمین فرو می بارد، بطوریکه به اراده خداوند، درختان همیشه میوه دارند و میوه زمستان در تابستان و میوه تابستان در

زمستان خورده می شود.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

خدای تعالی بیرون آورد در این امت مردی را که از من است و من از اویم خدای تعالی به سبب او برکات آسمان و زمین را به خلائق عطا می فرماید، آنگاه آسمان باران خود را فرود آرد و زمین دانه های خود را می رویاند، وحشیان و درندگان در امن می باشند، زمین را پر از عدل گرداند چنانکه پر از ظلم و جور گردیده.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

خداوند در این امت مردی را که من از اویم و او از من است، ظاهر خواهد کرد، که برکات زمین و آسمانها را به واسطه او بر مردم می ریزد، آسمان بارانش را فرو می فرستد و زمین حاصلش را بروز می دهد، درندگان و جانوران در امان هستند، زمین از عدل و داد سرشار می شود همانطور که پیش از آن از ستم و بیداد پر شده است.

گفتگوی امام صادق (علیه السلام) با مفضل:

مفضل بن عمر گوید از آقای خود امام صادق (علیه السلام) پرسیدم: آیا برای ظهور مهدی (علیه السلام) وقت معینی هست که خلائق بدانند؟ فرمود حاشا از اینکه خدای تعالی برای آن وقتی معین گرداند که شیعه بدانند.
عرض کردم: ای آقای من این از چه راه است؟

فرمود: زیرا که وقت ظهورش عبارت است از ساعتی که خدای تعالی در کتاب خود فرموده: "يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّئُهَا لِوَفْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقَلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ" (۱) [یعنی از وقت قیام ساعت از

تو می پرسند، بگو که علم آن نیست مگر در نزد پروردگار خودم آن را ظاهر نمی گردانم در وقتش مگر او، و آن ساعت به آسمانها و زمین گران است و نیز عبارت است از همین وقت آن ساعتی که خدای تعالی فرموده: [

"يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا" ^(۱)] یعنی: ساعات را از تو می پرسند که: کی قیام خواهد نمود [و نیز فرمود:

"عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ" ^(۲)] یعنی: علم ساعت در نزد خدا است در نزد دیگری [

خدای تعالی نفرموده که علم آن در نزد احدی هست و نیز فرموده است: "فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا" ^(۳)] یعنی: ایشان منتظر نمی شوند مگر به ساعتی که با غفلت و ناگهانی به ایشان بیاید، بدرستی که علامتهای آن رسید. [و نیز فرموده:

"أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ" ^(۴)] یعنی: ساعت نزدیک شد و ماه منشق گردید [و نیز فرموده:

"وَمَا يُذْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا" ^(۵)

"يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ" ^(۶)] یعنی: چه چیز تو را دانا کرد با اینکه قیام ساعت نزدیک است، آنان که به حقیقت آن می شتابند و آنان که به آن ایمان آورده اند و تصدیق کرده اند، از ظهور آن می ترسند و می دانند که آن حق است باید واقع گردد، آگاه شوید بدرستی که آنان که در خصوص ظهور ساعت مجادله می کنند، هر آینه

۲- سوره لقمان، آیه ۳۴

۱- سوره نازعات، آیه ۴۶

۴- سوره قمر، آیه ۱

۳- سوره ممد، آیه ۱۸

۶- سوره شوری، آیه ۱۸

۵- سوره امزاب، آیه ۶۳

در گمراهی اند و از راه هدایت دورند.]

به خدمت آن حضرت عرض کردم که معنی مجادله چیست؟
فرمود: این است که می گویند که: قائم (علیه السلام) کی متولد شده و کدام شخص او را دیده و در کدام مکان می باشد و کی ظهور خواهد کرد و همه این سخنان از راه تعجیل و شتاب است و به امر خدا و از راه شک کردن است در قضای الهی و مداخلیت نمودن است به قدر او، و ایشان آناند که در دنیا زیانکاری کرده اند و بدترین عاقبت کار برای کافران است.

عرض کردم که: آیا برای ظهورش وقت معینی نیست؟ فرمود: یا مفضل من برای آن وقت معین نمی کنم، و برای آن تعیین وقت نمی شود. بدرستی که هرکس برای ظهور مهدی (علیه السلام) یقین وقت نماید، هر آینه با خدا در علم او شریک شده و ادعا نموده که من بر اسرار خدا مطلع گردیده ام و برای خدا هیچ سری نیست مگر اینکه رسیده است به این خلاق که دلهایشان معکوس و از راه خدا گمراه شونده و از اولیای او اعراض کننده اند و برای خدا هیچ خبری نیست مگر اینکه در نزد ایشان است و خدا آن خبر را با ایشان القاء نکرده مگر اینکه حجت خود را برایشان تمام نماید.

مفضل عرض کرد که ای مولای من ابتدای ظهور مهدی (عج) چگونه می شود؟ فرمود: یا مفضل با اشتباه حال ظهور می کنند تا اینکه امرش آشکار می شود بعد از ظهور ذکرش در میان خلائق بلند و امرش ظاهر می گردد و به نام و کنیه و نسبش ندا کرده می شود و ذکر نام و کنیه و نسبش در زبانهای اهل حق و اهل باطل و موافق و مخالف بسیار می شوند تا اینکه با شناختن ایشان آن حضرت را حجت بر ایشان تمام شود. علاوه بر این، اینها را برای خلائق حکایت کرده ایم و نشان داده ایم و نام و نسب و کنیه او را برای ایشان بیان کرده ایم و گفته ایم که: او همانم و هم کنیه رسول

خدا (ﷺ) است. همه اینها را بیان نموده‌ایم تا اینکه خلائق نگویند که: ما نام و نسب و کنیه او را نشناخته بودیم.

به خدا سوگند یاد می‌کنم هر آینه امر آن حضرت با ذکر شدن نام و نسب و کنیه‌اش در زبانهای ایشان، واضح و آشکار می‌گردد، حتی بعضی از ایشان برای بعضی دیگر همه اینها را ذکر می‌کند، برای اینکه حجت برایشان لازم گردد و تمام شود. بعد از آن خدای تعالی او را ظاهر می‌گرداند چنانکه در قرآن مجید به رسول خدا (ﷺ) وعده فرموده:

”هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ“^(۱) [یعنی: خدای تعالی آن چنان خدایی است که فرستاده خود را با هدایت و دین حق به سوی خلائق فرستاد، برای اینکه او را بر همه دینهای باطل غایت گرداند، هر چند که مشرکان آن را ناخوش بدارند.]

مفضّل عرض کرد:

ای مولای من تاویل قول خدای تعالی: ”لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ“ چیست؟ فرمود که: آن معنی قول خدای تعالی است.

”وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ“^(۲) [یعنی: با کافران بجنگید تا اینکه فتنه‌ای در میان واقع نشود و همه دین برای خدا باشد]

به خدا سوگند یاد می‌کنم ای مفضّل، هر آینه اختلاف ملتها و دینها از میان برداشته می‌شود و همه دین برای خدا و یکی می‌باشد. چنان که خدای تعالی فرموده:

"إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ" (۱) [یعنی: دین در نزد خدا اسلام است و بس.]

و نیز فرموده:

"وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخُسِرِينَ" (۲)

[یعنی: هر که غیر از اسلام دین دیگر بطلبد، هر آینه هرگز از او مقبول نمی‌شود، و او در روز قیامت از جمله زیانکاران است.]

مفضل گوید که: عرض کردم ای سید من، آیا دین پدران قائم (علیه السلام) که ابراهیم و نوح (علیه السلام) و موسی (علیه السلام) و محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) باشند اسلام بود؟ فرمود: آری ای مفضل، آن اسلام است نه غیر آن. عرض کردم: ای آقای من، آیا این مطلب را در کتاب خدا یافته‌ای؟ فرمود: آری، از اول قرآن تا آخرش از این مضمون بسیار است. از جمله این آیه است:

"إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ" (۳)

و نیز از آن جمله قول خدای تعالی است:

"مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ" (۴)

و از جمله قول خدای تعالی است در قصه ابراهیم (علیه السلام) و اسماعیل (علیه السلام):
 "وَأَجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ" (۵) [یعنی: ما را چنان کن که به تو اسلام آوریم، و از اولاد ما هم امت مسلمین خلق کن.]

از این جمله قول خدای تعالی است در قصه فرعون:

"حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَ"

۲- سوره آل عمران، آیه ۸۵

۱- سوره آل عمران، آیه ۱۹

۴- سوره ممتحنه، آیه ۷۸

۳- سوره آل عمران، آیه ۱۹

۵- سوره بقره، آیه ۱۲۸

أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ" (۱) [یعنی: تا وقتی که غرق شدن او را دریافت، گفت که ایمان آوردم و تصدیق کردم به اینکه معبودی نیست مگر آن خدایی که بنی اسرائیل به او ایمان آورده‌اند و من از جمله مسلمانانم.]

و در قضیه سلیمان (علیه السلام) و بلقیس فرمود:
"أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ" (۲) [یعنی: با سلیمان به پروردگار عالم اسلام آوردم.]

و از جمله قول عیسی (علیه السلام) است که گفت:
"مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَا مُسْلِمُونَ" (۳) [یعنی: عیسی گفت که: یاران من در خصوص امر الهی کیانند؟ خواریون گفتند که: ما انصار و یاران خداییم و به خدا ایمان آوردیم، شاهد باش به اینکه ما مسلمانیم.]
و از جمله قول خدای تعالی است:

"وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا" (۴) [یعنی: آنان که در آسمانها و زمینها، برای خدا ایمان آورده‌اند، با صمیم قلب و بعضی با اکراه.]

و از جمله قول خدای تعالی است در قصه لوط (علیه السلام)
"فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ" (۵) [یعنی: در آنجا از مسلمانان بیشتر از اهل یک خانه نیافتیم.]

و از این جمله قول خدای تعالی است:
"قُولُوا ءَامِنًا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا تَأْخُذُ قُلُوبَنَا لَوْ نُرَىٰ بِعَيْنِنَا لَإِخْرَاقًا لَهُمْ مِنْهَا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَحْنُ الْمُرْسَلِينَ" (۶)

۲- سوره نمل، آیه ۴۴

۱- سوره یونس، آیه ۹۰

۴- سوره آل عمران، آیه ۸۳

۳- سوره آل عمران، آیه ۵۲

۵- سوره ذاریات، آیه ۳۶

نَخْنُ لَهٗ مُسْلِمُونَ" (۱) [یعنی: بگویید که، به خدا و به آن چه که به ما نازل شده ایمان آوردیم و در میان پیغمبران فرق نمی‌گذاریم و ما به او اسلام آوردیم.]

و از این جمله قول خدای عزوجل است:

"أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ تَا قَوْلِ اُو وَنَخْنُ لَهٗ مُسْلِمُونَ" (۲)

[یعنی: آیا شما حاضر بودید و وقتی که مرگ به یعقوب (علیه السلام) در رسید و حال آنکه ما به او اسلام آورده‌ایم.]

عرض کردم که: ای سید من، دینها کدام است؟

فرمود: چهار و هر یکی از آنها شریعتی است علیحده. مفضل گوید: عرض کردم که: ای آقای من، طایفه مجوسیه چرا به مجوس نامیده شدند؟ فرمود: زیرا که ایشان در میان طایفه سریانی، خودشان را به مجوس منسوب نمودند (و مجوس نام مردی بوده کوچک گوش که آیین آتش پرستی را او اختراع نمود) و ادعا نمودند که: آدم و شیث که ملقب به هبه الله است نکاح مادران و خواهران و دختران و خاله‌ها و عمه‌ها و سایر زنان را که نسبت به ما محرمند، برای ما حلال گردانیده‌اند و ایشان ما را امر کرده‌اند به اینکه آفتاب در هر سمت باشد به آن سمت نماز ما وقت تعیین نموده‌اند و اینگونه سخنان نیست مگر از راه افتراء بستن به خدا و آدم (علیه السلام) و شیث (علیه السلام). مفضل گوید، عرض کردم: ای سید من، وجه نامیدن قوم موسی (علیه السلام) به یهود چیست؟ فرمود: این است که یهود به معنی هدایت یافته است و خدای تعالی هم از ایشان حکایت کرده، می‌فرماید:

"إِنَّا هَدَيْنَا إِيْنِكَ" (۳) [به سوی تو هدایت یافتیم.]

۲- سوره بقره، آیه ۱۳۳

۱- سوره بقره، آیه ۱۳۶

۳- سوره اعراف، آیه ۱۵۶

عرض کردم که: نامیدن طایفه نصارا به نصارا از چه راه است؟ فرمود: از نصرت مشتق است و عیسی (علیه السلام) فرمود:

”مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ“^(۱) [یعنی: یاران من در خصوص تکلیفات الهی کیانند؟ خواریون گفتند که ما ئیم یاری کنندگان خدا. پس نامیدن ایشان به نصارا از جهت یاری کردن ایشان است به دین خدا.]

مفضل گوید، عرض کردم: ای مولای من، نامیدن طایفه صائبان از چه راه است؟ فرمود که: صائبان به معنی میل کنندگان است، ایشان هم میل کردند به اعتقاد اینکه انبیاء و رسل و ملتها و شریعتها بی فایده‌اند و هرچه که انبیاء آورده‌اند و خبر داده‌اند لغو و باطل است. پس ایشان توحید خدا و نبوت انبیاء و رسالت مرسلین و وصی بودن اوصیاء را انکار کرده‌اند. پس ایشان به اعتقاد خودشان بی شریعت و بی کتاب و بی پیغمبرانند، و همه اهل عالم را معطل دانسته‌اند. مفضل از راه تعجب عرض کرد که: سبحان الله، این چه علم جلیل القدر است؟ فرمود: آری یا مفضل، آن را به شیعیان ما برسان تا اینکه در خصوص دین شک نکنند.

مفضل عرض کرد که: ای سید من، مهدی (علیه السلام) در وقت ولادتش دیده نمی‌شود؟ فرمود: آری، دو سال و نه ماه از وقت ولادتش و در روز آخر سال دویست و شصت و ششم غایب و پنهان می‌شود و او را هیچ چشم نمی‌بیند تا وقتی که همه چشمها او را می‌بینند. یعنی: تا وقت ظهورش که همه چشمها در آن وقت او را می‌بینند. مفضل گوید، عرض کردم که: ای سید من، که‌ها با آن حضرت سخن می‌گویند و او با کیان سخن می‌گویند؟

فرمود که: با ملائکه و مؤمنان جن با وی هم کلام می‌باشند و امر و نهی به ثقات و الیان و وکلاء او بیرون می‌آید. یا مفضل، به خدا سوگند یاد می‌کنم، هر آینه گویا آن حضرت را می‌بینم که داخل مکه شده در حالتی که لباسهای رسول خدا (ﷺ) در بر و عمامه زردی در سر کرده و کفشهای پینه دار رسول خدا (ﷺ) به پاهایش پوشیده و عصایش را به دست گرفته در پیشش چند رأس بز لاغر می‌راند، تا اینکه آنها را به نزدیکی بیت الله می‌رساند. در آنجا احدی نمی‌باشد که او را بشناسد، و او در صورت جوانی ظهور می‌کند. مفضل گفت که: ای سید من، آیا آن حضرت برمی‌گردد جوان می‌شود یا اینکه به حالت پیری ظهور می‌کند؟ فرمود: سبحان الله آیا این را کسی می‌داند - یعنی: آن را کسی نمی‌داند - بلکه در هر وقتی که امر خدای تعالی که به او رسید، با هر کیفیتی و صورتی که می‌خواهد ظاهر می‌شود. مفضل عرض کرد که: ای سید من، از کدام مکان و چگونه ظهور می‌کند؟ فرمود: یا مفضل تنها ظاهر می‌شود و تنها به بیت الله می‌آید و تنها داخل کعبه می‌شود و شب بر او می‌آید در حالتی که تنها است، وقتی که شب تاریک گردید و خلائق به خواب رفتند، جبرئیل و صفوف ملائکه به خدمت آن حضرت نازل می‌شوند. جبرئیل (علیه السلام) به خدمتش عرض می‌کند که: ای سید من سخت مقبول و امرت جاری است. در آن حال آن حضرت دست مبارکش را به روی مبارکش می‌کشد و می‌گوید:

”وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَ أَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ“ ^(۱) [یعنی: حمد باد خدایی را که وعده خود را صادق گردانید و ما را به زمین وارث نمود و در هر جای بهشت که بخواهیم منزل می‌گیریم، پس خوب است اجر و جزای عمل‌کنندگان] پس در میان رکن و مقام می‌ایستد و به آواز بلند صدا

می کند و می گوید که ای جماعت نقبا و خاصان من، و ای آنان که خدای تعالی ایشان را پیش از ظهورم در روی زمین برای نصرت و یاری من ذخیره گذاشته، با صمیم قلب و اطاعت به نزد من آید. پس صدای آن حضرت در شرق و غرب زمین به همه ایشان در حالتی که بعضی از ایشان در محراب عبادت و بعضی دیگر در میان رختخوابش می باشند، می رسد. پس در یک صدا کردن، صدای او را می شنوند و دعوتش را قبول نموده رو به سمت وی می گذارند. و زمانی برایشان نمی گذرد مگر به قدری نگاه کردن چشم تا اینکه همه ایشان در میان رکن و مقام در پیش رویش حاضر می شوند. در آن حال خداوند کردگار امر می فرماید نوری ستون وار از زمین تا آسمان کشیده می شود، و به سبب آن همه مؤمنان در روی زمین روشنایی اخذ می کنند، و نوری از آن به همه مؤمنان که در اندرون خانه های خودشانند می رسد و دلها به سبب آن شادان می باشند، و ایشان نمی دانند که قائم ما اهل بیت ظهور کرده. بعد از آن صبح می کنند، در حالتی که در پیش روی آن حضرت ایستاده می باشند، ایشان سیصد و سیزده نفر مرد می باشند، به قدر اصحاب رسول خدا (ﷺ) در جنگ بدر.

یا مفضل: قائم (علیه السلام) پشت به کعبه داده دست مبارکش را دراز می کند، دستش مانند آفتاب روشن و نورانی می نماید و می فرماید که: این دست خدا است و از جانب خدا است و با امر خدا است بعد از آن این آیه شریفه را تلاوت می فرماید:

“إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ..... أَجْرًا عَظِيمًا”^(۱) [یعنی: بدرستی آنان که به تو بیعت می کنند، این است جز این در پس هر که بیعت را بشکند ضرر بر نفس خود زده.]

و اول کسی که دست مبارک آن حضرت را می بوسد جبرئیل می باشد، بعد از آن به آن حضرت بیعت می کند، بعد از او ملائکه و نجباء و جن، و بعد از ایشان نقبا بیعت می کنند. و اهل مکه به آواز بلند صدا می نمایند و می گویند که: این کیست در پیش بیت الله است، و این جماعت کیانند که نزد اویند، و چیست این علامت و معجزه‌ای که امشب دیدیم و حال آنکه تا حال مانند آن دیده نشده.

پس بعضی دیگر گوید که: این مرد همان صاحب بزها است و بعضی از ایشان به بعضی دیگر گوید که نگاه کنید و ببینید که یکی را از این جماعت که در نزد آن مردند می شناسید؟ ایشان گویند که: هیچ یکی را از ایشان نمی شناسیم، مگر چهار نفر از اهل مکه و چهار نفر از اهل مدینه، و ایشان فلان اند و نامهای ایشان را می شمارند. و این قضیه در اول طلوع آفتاب این روز واقع شود. وقتی که آفتاب درآمد و روشن گردید، صداکننده‌ای از جرم آفتاب با زبان عربی فصیح به نوعی که همه اهل آسمان‌ها و زمین‌ها آن را می شنوند، خلائق را ندا می کند که: ای جماعت خلائق، این مرد مهدی آل محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) است و او را با نام جدش رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می نامد و کنیه او را هم ذکر می کند، و او را به امام حسن عسگری (عَلَيْهِ السَّلَام) و امام علی النقی (عَلَيْهِ السَّلَام) تا به امام حسین (عَلَيْهِ السَّلَام) نسبت می دهد و می گوید: به او بیعت کنید تا اینکه هدایت بیابید و با امرش مخالفت نکنید که گمراه می شوید. در آن حال اول کسانی که دست مبارک آن حضرت را می بوسند، ملائکه می باشند بعد از ایشان جن، بعد از آن نقبا دست مبارکش می بوسند و گویند که: شنیدیم و اطاعت کردیم. و از خلائق هیچ شنونده نمی ماند، مگر اینکه ندا را می شنوند. و خلائق از اهل بیابان و اهل بلد و اهل دریا رو می آورند و بعضی با بعضی دیگر سخن می گویند، و بعضی از بعضی دیگر آن چیز را که با گوشهای خود شنیده‌اند می پرسند که این چه ندها بود که شنیدیم؟

وقتی که آفتاب به غروب نزدیک شد، صدا کننده‌ای از سمت مغرب صدا می‌کند که: ای گروه خلائق، پروردگار شما در وادی یابس که از سرزمین فلسطین است ظهور نموده، او عثمان بن عنبسه اموی است از اولاد یزید بن معاویه، با او بیعت کنید تا اینکه هدایت یابید و با وی مخالفت نوزید که گمراه می‌شوید، در آن حال ملائکه و جن و نقبا، سخن او را برآورد می‌کنند و او را تکذیب می‌نمایند و به او می‌گویند که: سختت را شنیدیم و اطاعت نکردیم.

در آن حال هیچ شکاک و اهل ریب و منافق و کافر نمی‌ماند، مگر اینکه به سبب ندای دوم، گمراه می‌باشند. و آقای ما قائم (علیه السلام) پشت به کعبه می‌دهد و می‌فرماید که: ای گروه خلائق، آگاه شوید هر که می‌خواهد که به آدم (علیه السلام) و شیث (علیه السلام) نگاه کند، هر آینه منم آدم (علیه السلام) و شیث (علیه السلام) یعنی در اخلاق و احوال و اوصاف - هر که می‌خواهد که به نوح و پسرش سام نگاه کند، هر آینه منم نوح و سام. آگاه شوید هر که می‌خواهد که به ابراهیم و اسماعیل نگاه کند، منم ابراهیم و اسماعیل. و هر که می‌خواهد که به موسی و یوشع نگاه بکند، هر آینه منم موسی و یوشع. آگاه شوید هر که می‌خواهد که به عیسی و شمعون نگاه کند، هر آینه منم عیسی و شمعون.

آگاه شوید، هر که می‌خواهد که محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و امیرالمؤمنین (علیه السلام) نگاه کند، هر آینه منم محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و امیرالمؤمنین (علیه السلام). آگاه شوید هر که می‌خواهد که به حسن (علیه السلام) و حسین (علیه السلام) نگاه کند، منم حسن (علیه السلام) و حسین (علیه السلام)، آگاه شوید هر که می‌خواهد که به ائمه که از اولاد حسین (علیه السلام) اند نگاه بکند، هر آینه منم ائمه (علیه السلام) و خواهش مرا اجابت نمائید و قبول کنید، بدرستی که به شما خبر می‌دهم پاره‌ای چیزها را که به شما خبر داده شده و پاره‌ای دیگر را که خبر داده نشده. بعد از آن دابة الارض در میان رکن و مقام ظاهر می‌شود و بر روی پیشانی

مؤمن، مؤمن می نویسد و بر پیشانی کافر، کافر. بعد از آن مردی که رویش به پشت و پشتش بر سینه برگردانیده شده، به نزد آن حضرت می آید و نزد ایشان می ایستد. عرض می کند که: ای سید من، مژده آورده ام، ملکی از ملائکه به من امر کرد که: به خدمت تو بیایم. و مژده هلاک شدن لشگر سفیانی را در بیداء به خدمت رسانم. آن حضرت می فرماید که: قصه خود و قصه برادرت را بیان کن.

آن مرد گوید که: من و برادرم در لشکر سفیانی بودیم و ممالک را از دمشق تا به بغداد خراب کردیم و آنها را خراب گذاشتیم، و کوفه و مدینه را خراب کردیم، منبر رسول خدا (ﷺ) را در مدینه شکستیم و استرهای ما به مسجد رسول خدا (ﷺ) فضله انداختند، و از آنجا بیرون آمدیم در حالتی که سیصد هزار نفر بودیم و اراده خراب نمودن بیت الله و قتل اهل مکه داشتیم. وقتی که بیداء رسیدیم در آخر شب در آنجا منزل کردیم. ناگاه صیحه کننده ای صیحه ای کرد که: ای بیداء این قوم ستمکاران را هلاک گردان. در آن حال زمین شکافته، همه ایشان را فرو برد. به خدا سوگند یاد می کنم هر آینه از آن اردو عقاب شتری هم باقی نماند، و آن ریسمان است که زانوی شتر را می بندند. پس هیچ چیز از آن اردو باقی نماند مگر من و برادرم. ناگاه دیدم ملکی سیلی به روی ما زد روهای ما به پشت برگشت، چنانکه می بینی. بعد از آن ملک به برادرم گفت که: ای نذیر (یعنی ای ترساننده) وای بر تو، برو به دمشق نزد سفیانی ملعون و او را به ظهور مهدی آل محمد (ﷺ) بترسان و به او بگو که: خدای تعالی لشگر تو را در بیداء هلاک گردانید. بعد از آن به من گفت که ای بشیر (یعنی ای مژده دهنده) برو در مکه به نزد مهدی (ﷺ) و مژده هلاک شدن ظالمان را به او برسان، و به دست او توبه کن که توبه ات را قبول خواهد کرد. پس قائم (ﷺ) دست مبارکش را بر روی وی می کشد، رویش برمی گردد و راست می شود، چنانکه اول بوده، و او با آن حضرت بیعت می کند و در خدمتش می باشد.

مفضل عرض کرد که ای سید من، آیا ملائکه و جن در نظر خلائق آشکار می شوند؟ فرمود: یا مفضل، به خدا سوگند یاد می کنم، هر آینه ایشان آشکار می شوند، و با آن حضرت سخن می گویند چنانچه مرد با خدمتکاران و اهل و عیال خود سخن می گوید.

مفضل گوید که: عرض کردم: ای سید من، آیا ملائکه و جن با آن حضرت به اطراف و اکناف عالم می روند؟ فرمود: آری یا مفضل، به خدا سوگند یاد می کنم و هر آینه ایشان در ارض هجره که در ما بین نجف و کوفه است فرود می آیند، و عدد اصحابش در آن وقت از ملائکه چهل و شش هزار، و از جن شش هزار نفر می باشد. و در روایت دیگر چنین است که: از جن هم به قدر ملائکه می باشد، و با ایشان خدای تعالی به آن حضرت یاری می کند.

مفضل عرض کرد که: ای آقای من، آن حضرت نسبت به اهل مکه چه کار می کند؟ فرمود که: ایشان را به حکمت و موعظه حسنه دعوت می نماید. پس ایشان گردن به ربه اطاعتش می گذارد، در آن حال مردی را از اهل خود در مکه نایب می گذارد و از آنجا بیرون شده، اراده مدینه می کند. مفضل عرض کرد که: ای سید من، آیا آن حضرت نسبت به بیت چه کار می کند؟ فرمود که: آن را برهم می زند و از آن باقی نمی گذارد مگر آن پایه هایی را که عبارت است از اول خانه ای که در مکه در عهد حضرت آدم (علیه السلام) برای خلائق ساخته شده و باقی نمی گذارد مگر آن دیوارها را که حضرت ابراهیم (علیه السلام) و حضرت اسماعیل (علیه السلام) در بالای آن پایه ها بنا کردند و غیر از این دوتا را خراب می کند. زیرا که آن را پیغمبر یا وصی پیغمبری بنا نکرده. بعد از آن، آن را چنان که خدا بخواهد بنا می کند و آثار ظالمان را در مکه و مدینه و عراق و سایر اقلیم برهم می زند و خراب می کند و مسجد کوفه را خراب می گرداند، و مانند بنای اولش می سازد، و قصر عتیق را خراب می کند. ملعون است

کسی که آن را ساخته مفضل گوید: عرض کردم: ای سید من خانه مهدی (علیه السلام) و محل جمعیت مؤمنان در کجا می باشد؟ فرمود: پایتختش کوفه و مجلس حکومتش جمع کوفه و بیت المالش و محل قسمت اموال و غنیمت مسلمانان مسجد سهله، و خلوتگاهش صفه ها و سکوهاى سفید می باشد که در اطراف دو غری واقع شده، و آنها دو بنای مشهورند در کوفه. مفضل عرض کرد که: ای آقای من، آیا در آن زمان دارالفاسقین (یعنی بغداد) چگونه می باشد؟ فرمود: در لعنت خدا و غضب او، بسیاری فتنه ها آن را خراب می گرداند و در حالت خرابی باقی می گذارد، وای بر آنجا و بر کسی که در آنجا باشد از شر بیرقهای زرد و از بیرقهایی که از مغرب زمین می آیند و از کلب جزیره و از شر بیرقهایی که از هر دور و نزدیک به آنجا رو می آورند. بعد از آن امام صادق (علیه السلام) فرمود: و آسمان به آنجا (کوفه) جرادی از طلا می بارند چنانکه در بنی اسرائیل به ایوب (علیه السلام) بارید و خزاین زمین را از طلا و نقره و جواهر به اصحاب خویش قسمت می نماید.

قائم بعد از آنکه شرق و غرب زمین را می گردد به کوفه و مسجد آنجا می آید و مسجدی را که یزید بن معاویه در وقتی که امام حسین (علیه السلام) را به قتل رسانید بنا نموده خراب می کند و نیز خراب می کند مسجدی را که برای خدا ساخته نشده. ملعون است، ملعون است کسی که آن را بنا نموده.

مفضل عرض کرد که: ای مولای من، آیا مدت خلافت قائم (علیه السلام) چه مقدار می باشد؟ فرمود در جوابش که: خدای عزوجل فرموده: "فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ وَ أَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ

خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ" (۱)

[یعنی: خلاق در روز قیامت دو گروه می‌باشند، بعضی شقی و بعضی سعید. اما آنان که شقی‌اند در آتش می‌باشند و برای ایشان در آنجا نفس به بیرون آوردن و به اندرون کشیدن می‌باشد، مادامی که آسمانها و زمین باقی اند هستند، در آتش مغلذ می‌باشند، مگر در وقتی که خدای متعال بخواهد آن وقت از بهشت بیرون آورده می‌باشند، و عطای الهی در حق ایشان عطایی است که منقطع نمی‌شود.]

بعد از آن امام صادق (علیه السلام) فرمود: معنی غیر مجذوذ این است که: آن نعمت و عطا از ایشان بریده نمی‌شود بلکه آن نعمتی است دائمی و ملکی است که نهایت ندارد و حکمی است که منقطع نمی‌باشد و امری است که باطل نمی‌شود، مگر به اختیار خدا و مشیت و اراده او که آن اراده را نمی‌داند، مگر او. بعد از آن قیامت چیزهایی که خدای تعالی در کتاب خود وصف و بیان فرموده، واقع می‌شود.

پیشرفت علوم:

در صد سال قبل از این آیا کسی می‌دانست ماشین، سینما، موشک و سفر به فضا، شبکه‌های رایانه‌ای و اینترنت، جعبه جادویی تلویزیون، ماهواره‌ها و... در زندگی بشر جای داشته باشند و آیا می‌توانیم تا صد سال آینده را پیش بینی کنیم که انسان چه جایگاه علمی خواهد داشت و به چه پیشرفت‌هایی دست می‌یابد. حال خود متصور کنید که همه این علوم در قبل، حال و آینده دو حرف آن است و مابقی بیست و پنج حرف آن همگی در اختیار امام عصر (عج) خواهد بود و به نحو شایسته از آن برای برقراری صلح و ثبات در این کره خاکی استفاده می‌نماید.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

علم بیست و هفت حرف است و همه آن چه که پیغمبران آورده اند دو حرف است، و احدی از خلائق تا امروز چیزی غیر از آن دو حرف ندانست. پس وقتی که قائم (علیه السلام) ماقیام می کند آن بیست و پنج حرف را بیرون می آورد و در میان خلائق منتشر می کند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

اگر مؤمن در زمان قائم (علیه السلام) در مشرق باشد هر آینه برادر دینی خود را که در مغرب است می بیند و همچنین کسی که در مغرب است برادر دینی خود را که در مشرق است می بیند.

(شاید مراد نوع پیشرفته ای از سیستم ماهواره ای است که در اختیار امت اسلام و مسلمین قرار می گیرد)

قوت در شیعیان:

نقل است که امام عصر (عج) دستی بر سینه انصار خود کشیده و آنان قوت چهل مرد را از جهت توان جسمی، عقلی و ایمانی خواهند یافت.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

محتاج نمی شود مؤمن به علمی که نزد برادر اوست

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند خداوند شنوایی و بینایی شیعیان ما را وسعت دهد بطوریکه بین آنها و قائم (علیه السلام) واسطه و پیکی نباشد، آن حضرت با ایشان صحبت می کند و آنها می شنوند.

و در همان جایی که هست، آن حضرت را می بینید.

امام محمد باقر (علیه السلام) می فرماید:
 هرگاه خروج کرد قائم (علیه السلام) می گذارد دست خود را بر سر بندگان، پس جمع
 می نماید به سبب آن عقلهای ایشان را و کامل می گردد به آن خردهای ایشان
 امام باقر (علیه السلام) می فرماید:
 هر که درک کند قائم (علیه السلام) اهل بیت مرا از هر آفتی شفا خواهد یافت و از هر
 ضعفی قوی خواهد شد.
 امام باقر (علیه السلام) می فرماید:
 چون واقع شود امر و بیاید مهدی ما (علیه السلام) می شود مرد از شیعیان ما جری تر از
 شیر و گذارنده تر از نیزه، پایمال می کند دشمن ما را با پای خود و می زند او را با کف
 خود و این در وقت نزول رحمت خداوند و فرج اوست بر بندگان.

لشگریان حضرت مهدی (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:
 گویا می بینم قائم (علیه السلام) را در نجف اشرف و کوفه که زره رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در بر و اسب سیاهی سوار که پیشانی او سفید است، لشگری به استامبول فرستد
 چون به خلیج رسد چیزی به پای خود نوشته بر روی آن عبور نماید و اهل شهر از
 مشاهده آن، دروازه ها را گشوده اطاعت نمایند و بنی امیه به فرنگ فرار نمایند و
 چون نصرانی شوند و چلیپا به گردن اندازند اهل فرنگ ایشان را امان دهند و لشگر
 قائم (علیه السلام) ایشان را تعقیب کرده و نصاری امان طلبد و اصحاب آن قائم (علیه السلام) به
 شرطی امان دهند که فراری ها را گرفته و گردن زنند و تمامی بلاد را فتح نمایند و نام
 کفر و شرک از زمین برطرف می شود.
 حضرت قائم (علیه السلام) سه لشگر می آراید، لشگری به قسطنطنیه می فرستد،

خدای تعالی آنجا را برای آن حضرت فتح می‌کند و لشگری به سمت چین روانه می‌کند پس آنجا را هم فتح می‌کند و لشگری به سمت کوههای دیلم روانه می‌کند، آنجا را هم خدای تعالی برای او فتح می‌کند.

حال و روز کوفه:

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

وقتی قائم آل محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قیام کند در کوفه مسجدی خواهد ساخت که هزار در داشته باشد و خانه‌های کوفه به رودخانه کربلا وصل خواهد شد.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

وقتی که مصیبت‌ها عمومی و همه گیر شود امنیت را باید در کوفه و شهرهای اطراف آن و در قم و کوههای اطراف آن جستجو کرد و قم برای کسی که از ترس سرگردان است جای خوبی است.

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند به طرف کوفه به راه می‌افتد و چهار مسجد را در آنجا ویران می‌کند.

امام باقر (علیه السلام) می‌فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند به سمت کوفه به راه می‌افتد تا اینکه آنگاه وارد کوفه می‌شود و تمام منافقان شکاک را می‌کشد و خانه هایشان را ویران می‌کند و آنقدر از آنان می‌کشد تا خداوند عزوجل خشنود شود.

امام صادق (علیه السلام) از قول امام علی (علیه السلام) در مقام وصف مسجد کوفه فرمود

که: در زمان قائم (علیه السلام) در میان آب چشمه‌ای بیرون می‌آید از روغن و چشمه‌ای از آب که برای آشامیدن مؤمنان است و چشمه‌ای دیگر هم بیرون می‌آید از آب که

برای طهارت ایشان است.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) ما قیام می کند به پای خویش به میدان کوفه می آید و با دست مبارکش به مکانی اشاره می کند، بعد از آن می فرماید که این مکان را بکنید، پس آن را می کنند، دوازده هزار زره و دوازده هزار شمشیر و دوازده هزار طاس خود کلاه از آن بیرون می آورند.

حاکمان و فرمانداران امام:

نقل است پس از تثبیت انقلاب جهانی آن حضرت، تمام کشورها تحت امر ایشان قرار گرفته و افراد مشخص شده از سوی حضرتش بر آن ولایات حکم می رانند. به قراری اکثر این امرا و فرمانداران از عجم و ایرانی هستند و این امر نشان دهنده حضور جدی شیعیان ایرانی در رکاب آن حضرت است و چه آرزویی از این گواراتر که امام عصر (علیه السلام) به خیل عاشقانش در ایران اطمینان دارد و آنان را مورد توجه قرار می دهد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) ما قیام می کند به هر منطقه ای نماینده ای می فرستد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

شیعیان ما در ایام دولت قائم (علیه السلام) بزرگان روی زمین و حکام آن می باشند، به هر مردی از ایشان قوت چهل مرد داده می شود.

حال و روز اعراب:

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) از اهل مدینه آنقدر می کشد که به اجفر می رسد و مردم آنجا به گرسنگی و قحطی شدید مبتلا می شوند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

عده کمی از عرب با قائم (علیه السلام) همراهند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

از عرب بپرهیزید در مورد آنها خبر ناگواری هست، بدانید که یکنفر هم از آنها همراه قائم (علیه السلام) خروج نخواهد کرد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

قائم کتابی جدید، امری جدید و حکمی جدید می آورد و بر عرب سخت می گیرد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم قیام کند به سمت کوفه می رود و چند ده هزار نفر از آنها را که تبریه نامیده می شوند بیرون می آورد تا اینکه فرمود:

اول تا آخر آنها را به دو شمشیر می سپارد. سپس وارد کوفه می شود و هر منافق شکاکی را می کشد و کاخ هایشان را ویران می کند و آنقدر از آنها می کشد که خدا راضی می شود.

تعلیم قرآن:

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم قیام می کند خیمه ها و چادرهایی برپا می دارد برای کسانی که قرآن را برای خلائق به نوعی که خدا آن را نازل گردانیده، تعلیم می کنند و دشوارترین کارها حفظ همه آیات قرآن است در آن وقت.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

هرگاه خروج کرد قائم آل محمد (علیه السلام)، خیمه‌ها می زند برای آنانکه تعلیم می کنند به مردم قرآن را به آن نحوی که نازل شده، پس مشکلترین کار خواهد بود بر آنانکه حفظ نمودند آن را امروز، زیرا که آن قرآن تفاوت دارد با این قرآن در تربیت.

مهیا نمودن سلاح:

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

هر یکی از شما برای خروج قائم (علیه السلام) باید اسلحه‌ی جنگ مهیا نماید و هر چند که یک تیر باشد، وقتی که خدای تعالی نیت او را چنین دانست، امید می دارم که عمرش را طولانی گرداند تا وقتیکه آن حضرت را دریابد و از جمله‌ی اعانت‌کنندگان و یاران او باشند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

هرگاه خروج کرد حضرت قائم (عج) می آید بر اطراف کوفه پس به پای مبارک خود اشاره می کند و آن جناب به دست خود اشاره به موضعی می کند، آنگاه می فرماید حفر کنید اینجا را پس حفر می کنند و بیرون می آورند دوازده هزار زره و دوازده هزار شمشیر و دوازده هزار خود که برای هر خودی دو رو است. آنگاه می طلبد دوازده هزار از موالیان و عجم را و آنها را برایشان می پوشاند، آنگاه می فرماید: هرکس که نباشد بر او مثل آنچه بر شماست، او را بکشید.

تجهیزات آن حضرت:

گویند به تعداد مجاهدین بدر (سیصد و سیزده نفر) که ابتدا همراهش هستند، قیام خواهد کرد و در مقابل تمام ظالمان جهان از شرق تا غرب کوهی خاکی

ایستادگی کرده و سلاحش شمشیر است.

شمشیر همراه آن حضرت نشانه‌ای است از رسول خدا (ﷺ) که همراه ایشان است و قطعاً در زمانه‌ای که کافران و ستمگران مجهز به همه امکانات مادی هستند، اصحاب ایشان نیز از این تجهیزات برخوردار هستند و با مدد و یاری خداوند بر همه‌ی آنان فائق آمده و پیروز می‌شوند و همه‌ی پیروان راستین آن حضرت باید به نصرت و مدد الهی امیدوار باشند چرا که کمک خداوند متعال و نصرت دین حق در قبل نیز سابقه داشته است.

حضرت موسی (علیه السلام) که یک چوپان بیش نبود در مقابل فرعون پادشاه کشور مصر که ادعای خدایی کرده بود قیام نمود و با عصای چوبی که به امر خدا از دها گردید، بساط ساحران و جادوگران فرعون را جمع کرد و آنان را به خدا مؤمن نمود و ساحران به سجده افتادند و گفتند: به پروردگار عالمیان که پروردگار موسی و هارون است ایمان آوردیم. (۱) و با همان عصای چوبی دریا را شکافت و بنی اسرائیل را از داخل آن عبور داد و فرعون و سپاهیان‌ش را در آب غرق نمود. (۲)

رسول خدا (ﷺ) نیز در برابر همه‌ی بت پرستان بیابان نشین عرب اعلام نبوت نمود و در چندین سال، آن سرزمین را که حتی دختران خود را زنده به گور می‌کردند و مجسمه‌های سنگی، گلی و چوبی را می‌پرستیدند، توانست اسلام را گسترش دهد و در جنگ‌ها ملائکه به یاریش شتافتند. (۳) چون خداوند خود وعده داده تا آنان را نصرت دهد و یاری نماید. (۴) و اگر نصیحت‌ها و موعظه‌های پیامبران بر قوم آنان مؤثر نباشد آنان را با قدرت لایزال خود عذاب می‌کند.

۲- سوره بقره، آیه ۹۰ - ۹۲

۱- سوره اعراف، آیه ۱۲۰ - ۱۲۲

۴- سوره مجادله، آیه ۲۱

۳- سوره توبه، آیه ۲۵ - ۲۶

قوم عاد را که باد تندی فرستاد چنانچه درخت‌های خرما را از ریشه ساقط می‌کرد. (۱) و در تنبیه قوم ثمود که فریاد عظیمی از آسمان آمد و آنانکه ظلم کرده بودند به رو افتاده و مرده بودند. (۲) و قوم لوط را نیز عذابی داد که شهرشان زیر و رو شد و سنگ باران شدند. (۳) و قوم شعیب که زلزله وحشتناکی آمد و نابودشان کرد. (۴) و قوم نوح که در آب غرقشان کرد (۵) و قوم هود که هلاک شدند (۶) و... خدا خود وعده پیروزی و ظفر داده است که دین خود را حمایت و یاری نماید، هرچند به وسیله پرندگان کوچکی چون ابابیل باشد. از این رو حضرت مهدی (عج) نیز مستثنی نخواهد بود و با حمایت و پشتیبانی لشگریان خدایی در مقابل تمام قدرتهای زورگو و ظالم خواهد ایستاد و آنان را نابود خواهد کرد.

حال و روز غافلین:

چه بدبخت مردمی که با وجود حجّت خدا بر روی زمین و تأمین امنیت، ایمان و معیشت باز به مخالفت برخیزند و عناد و دشمنی ورزند، واقعاً بدا به حال آنان. رسول اکرم (ﷺ) می‌فرماید:

آنکس که فرزندانم قائم آل محمد (ﷺ) را نپذیرد، مرا نپذیرفته و انکار کرده است.

امام علی (علیه السلام) می‌فرماید:

هنگامی قیام می‌کند که مردم از خود غافل باشند و حق را از بین برده و ستمگری

۲- سوره هود، آیه ۶۷ و ۶۸

۴- سوره اعراف، آیه ۹۱ و ۹۲

۶- سوره شعراء، آیه ۱۳۹

۱- سوره قمر، آیه ۱۹ و ۲۰

۳- سوره هود، آیه ۸۲

۵- سوره یونس، آیه ۷۳

نمایند.

حال و روز کافرین:

زمان حاکمیت امام عصر (عج) بدترین دوران برای کافران و ملحدان است، آنان بایستی یا به وحدانیت و دین الهی ایمان آورند و یا طعم تلخ شمشیر ایشان و اصحابش را بچشند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (عج) قیام می کند در مقابلش از جهال ناس کسانی می ایستند و مخاصمه می کنند که در جهالت و نادانی سخت تر و شدیدتر می باشند از جهال ایام جاهلیت که در مقابل رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) به خلائق مبعوث گردید در حالتیکه ایشان به تنهایی که از سنگ و چوب و تخته ساخته شده بودند عبادت می کردند و قائم ما (عج) در وقتی که قیام می نماید به خلائق مبعوث می شود در حالتیکه همه ی ایشان کتاب خدا را به عقاید باطله ی خود تأویل می کنند و به عقاید خود به آیات آن حجّت و دلیل می آورد. آگاه شوید به خدا سوگند یاد می کنم هر آینه عدالت آن حضرت به ایشان می رسد در حالتیکه در توی خانه ها چنان چه سرما و گرما داخل خانه می گردد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (عج) قیام نماید ایشان هر ناصبی را به خدمت آن حضرت می آورند پس اگر او به اسلام (یعنی به ولایت ائمه علیهم السلام) اقرار نمود فبها و الا گردنش را می زنند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی که قائم (عج) خروج نمود هیچ کفرکننده به خدا و شرک قراردهنده به امام

(عج) نمی شود مگر اینکه خروج آن حضرت را ناخوش می دارد زیرا که خروج او بر کافران و مشرکان عذاب و نعمت است. حتی اگر کافری یا مشرکی در توی سنگ سخت باشد هر آینه آن سنگ گوید که: یا مؤمن در توی من کافری هست مرا بشکن و او را بکش.

شدت در جنگ‌ها:

گویا وحشتی عظیم سراسر جهان را فرا می گیرد، غرش مهیب سلاح‌ها، شعله ور شدن آتش در صحنه‌های نبرد به گوش می رسد، هر حکومتی که با احیاءکننده دین خدا مخالفت کند نابود خواهد شد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) با سیزده گروه از اهل بلاد و طوایف محاربه می کند و ایشان هم با او می جنگند، ایشان اهل مکه و اهل مدینه و اهل شام و بنی امیه و اهل بصره و اهل دشت میشان (نام دهی در هرات) و اکراد و اعراب و ضبّه و غنی و باهله و از اهل ری اند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

قائم (علیه السلام) در جنگها به پاره‌ای شدتها دچار می شود که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) به مثل آنها دچار نشده.

نابودی حکومتها:

امام باقر (علیه السلام) به نقل از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید: وقتی قائم ما قیام کند قطایع و حکومتهای طایفه‌ای از بین خواهد رفت.

نابودی شیطان:

در احادیث و اخبار بسیاری آمده است که خداوند به شیطان تا روز معلوم فرصت داده که اگر توانست به گمراه کردن ابناء بشر پردازد و در زمانی که در آن حضرت ظهور کردند دیگر وقت افول و نابودی شیطان و دشمنان خدا خواهد بود. امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی خداوند قائم (علیه السلام) ما را برانگیزد، او در مسجد کوفه است که ابلیس می آید و در برابرش زانو می زند و می گوید (ای وای از امروز) آنگاه که قائم (علیه السلام) موی پیشانی اش را می گیرد و گردن می زند و آن روز، روز وقت معلوم است.

آزار خلائق به حضرت:

چه بد مردمی که باز مشاهده ادله و شواهد و قرائن و به حق بودن امام معصوم (علیه السلام) به دشمنی با ایشان برخواسته و او را کتمان کنند امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

اگر صاحب این امر ظهور نماید، هر آینه از خلائق می رسد به او چیزهایی (یعنی اذیتهایی) که برایشان به رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رسید.

تفرقه در ملت اسلام:

تأسف باد از کارهای شیعه من بعد از وفات من که نسبت به یکدیگر می کنند بعد از آنکه در حال حیات من با یکدیگر دوست بودند که چگونه بعد از من بعضی از ایشان بعضی دیگر را ذلیل گرداند و بعضی بعضی را می کشد، کسانی که بعد از من از ائمه حق متفرق می شوند و از اصل دست کشیده به فرع چنگ می زنند، آرزوی فتح و فرج را از غیر محلش خواهد کرد. هر طایفه به شاخه چنگ زده به هر سمت که آن

شاخ میل کند، او هم به او میل خواهد نمود با اینکه خدای تعالی به زودی این طایفه را در روز بدی که بنی امیه است جمع می کند چنانکه ابرهای وقت پائیز جمع می شوند.

انتقام گیرنده:

او (قائم علیه السلام) هر چند نوید دهنده به صلح پایدار و جهانی است، ولی در مقابل کج اندیشان و بدخواهان و دشمنان ایستادگی کرده و شمشیر خود را از خون آنان سیراب می کند.

حضرت مهدی (عج) خود می فرماید:

منم بقیة الله در زمین او و انتقام کشنده از دشمنان وی.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

خداوند دنیا را به آخر نخواهد برد تا اینکه قائم (علیه السلام) ما قیام کند، دشمنان ما را می کشد و جزیه نمی پذیرد، صلیب و بت را درهم می شکند و آتش جنگ فروکش می کند، مردم را برای گرفتن مال فرا می خواند و آن را به طور مساوی تقسیم می کند و بین مردم به عدالت رفتار می نماید.

امام حسن عسگری (علیه السلام) می فرماید:

حجّت خدا بر مردم، با شمشیر برهنه ظهور خواهد کرد تا حق را غلبه بخشد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی که قائم قیام می کند خدا او را چنان می فرماید که خلائق را از صورت و سیما می شناسد و امر می کند کافر را از پاهایش می گیرند و با شدت و سختی شمشیر به او می زنند.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون روز عاشورا کار حسین بن علی (علیه السلام) به پایان رسید فرشتگان به درگاه خدای تعالی ضجه نموده و گفتند پروردگارا با حسین (علیه السلام) که پسر پیغمبر توست چنین رفتار می کنند؟ خداوند شبح قائم (علیه السلام) را بر آنها برپا نمود و فرمود:

"بِهَذَا أَنْتَقَمَ لَهُ مِنْ ظَالِمِيهِ" [یعنی به وسیله این قائم از ظالمین او انتقام می کشم]
امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

و آنقدر می کشد که افراد نادان می گویند اگر این از نسل پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) بود، رحم می کرد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) ما قیام کند از کسانی که شیعیان را تکذیب می کنند و دروغگو می پندارند شروع می کند و آنها را می کشد.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

وقتی قائم (علیه السلام) قیام کند انتقام خدا و پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و همه ما را خواهد گرفت.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

کار او جز با شمشیر نیست، هیچکس را به توبه دعوت نمی کند و در راه خدا و دین او از سرزنش هیچکس پروایی ندارد.

امام باقر (علیه السلام) در روایتی از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نقل می فرماید که در روز عید غدیر فرمود: مردم، من پیامبرم و علی جانشین من است، آخرین امام ما مهدی (علیه السلام) است، بدانید که او بر ادیان غلبه می کند، از ستمکاران انتقام می کشد، دژهای کفر و شرک را فتح کرده و نابود می سازد.

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

آگاه باش که هرگاه قائم ما (علیه السلام) قیام نمود هر آینه حمیرا (عایشه) را زنده

گردانیده شده و به خدمت آن حضرت آورده می شود تا اینکه به او تازیانه حد بزند و تا اینکه انتقام فاطمه (علیها السلام) دختر محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) را از او بستاند.

مدت خلافت امام عصر:

آنچه که گفته شده در مجموعه احادیث، عمدتاً خلافت و حکومت هفت ساله امام بیشتر تأکید گردیده و زمان به اذن و قدرت الهی طولانی شده و هر سال آن زمان مطابق با ده سال فعلی است.

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

زمین پر از ظلم و جور می شود آنگاه مردی از عترت من قیام نماید، پس زمین را پر از قسط و عدل گرداند، هفت سال یا نه سال خلافت نماید.

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

هر آینه خدا فرج می بخشد به شما با مردی که از ما اهل بیت است. پدر و مادرم فدای پسر بهترین کنیزها باد در وقت ظهورش، اشرار خلائق را با شمشیر متفرق و پاره پاره می گرداند. مدت خلافتش هشت سال است.

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

چون قائم (علیه السلام) ما قیام می کند زمین با نور پروردگار خود نورانی و روشن می شود و بندگان از روشنایی آفتاب مستغنی و بی احتیاج می باشند و هر مرد در ایام خلافتش به حدی عمر می کند که هزار نفر اولاد ذکور از او متولد می شود و هیچ اناث در میان آن هزار نفر متولد نمی گردد و مسجدی در پشت کوفه بنا می کند که برای آن هزار در می باشد و خانه هایی به رودخانه کربلای معلای و به شهر حیره متصل می شوند، پس سواد آن به حدی بزرگ می شود که مرد روز جمعه برای دریافتن نماز جمعه به اشتر تندرو سوار می شود باز نماز جمعه را در نمی یابد.

از امام صادق (علیه السلام) پرسیده شد قائم (علیه السلام) چند زمان خلافت می کند؟ فرمود: هفت سال، در آن وقت روزها و شبها طولانی می شوند حتی یک سال به قدر ده سال از سالهای شما می باشد، پس مدت خلافتش هفتاد سال از این سالهای شما می شود. چنان باران می بارد که خلائق مانند آن هیچ ندیده اند.
امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

هفت سال حکومت می کند که به ازای هر سال فعلی ده سال است، خداوند فلک را به درنگ کردن و کندی حرکت وامی دارد.

شهادت آن حضرت:

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

حسین (علیه السلام) در میان یارانش که با او کشته شدند و در حالیکه هفتاد پیامبر (علیه السلام)، همانطور که با موسی بن عمران (علیه السلام) بودند، با او هستند می آید، قائم (علیه السلام) انگشتر یا مهر را به او می سپارد و حسین (علیه السلام) همان کسی است که آن حضرت را غسل می کند، کفن می پوشاند، حنوط می کند و در قبر می گذارد.

اشعار معصومین درباره امام عصر (عج):

شاید تاکنون نشنیده باشید ائمه اطهار (علیهم السلام) نیز اشعار داشته اند، بله آنان نیز اشراف دارند بر همه علوم بشری که به اذن خداوند متعال به آنها داده شده است، لذا گوشه ای از آنچه که درباره حضرت مهدی (عج) سروده اند را می خوانید.
امام علی (علیه السلام) می سراید:

فلله دره من امام سمیدع یذل جیوش المشرکین بصارم
و یظهر هذاالدین فی کل بقعة و یرغم انف المشرکین الغواشم

و ينشر بساط العدل مشرقاً و مغرباً و ينصر لدين الله والحق عالم
و ما قلت هذا القول فخراً و انما قد اخبرني المختار من آل هاشم

معنی شعر این است:

خداوند جزای خیر دهد به آن امام شجاعی که با شمشیر بران لشگرهای
مشرکین را ذلیل و خوار گرداند و این دین (اسلام) را در هر قطعه‌ای از زمین آشکار
گرداند و بینی مشرکین ستمگر را به خاک می‌رساند و بساط عدل و داد را در شرق و
غرب عالم بگستراند و برای دین خدا یاری کند و من این سخن را برای فخر و
مباهات نگفتم بلکه به من، پیغمبر برگزیده از آل هاشم خبر داده است.

امام صادق (علیه السلام) می‌سراید:

لكل اناس دولة يرقبونها و دولتنا في آخر الدهر يظهر

معنی شعر:

برای هر گروهی از مردم دولتی است که انتظار آن را میکشند و دولت ما نیز در
آخر الزمان ظاهر می‌شود.

همچنین امام رضا (علیه السلام) نیز می‌سراید:

و قبر بطوس يا لها من مصيبة تو قد في الاحشاء بالحرقات
الى الحشر حتى يبعث الله قائماً يفرج عنا الهم والكربات

و قبری در طوس است و چه عجیب است مصیبت آن که آتش حسرت را تا روز
قیامت در درون می‌افروزد تا اینکه خداوند قائمی را (مهدی عج) مبعوث گرداند و
غم و اندوه و سختی‌ها را از ما برطرف سازد.

آخرین گفتار:

اما نکته آخرین اینکه مسلمانان هیچ‌گاه تاریخی برای تحول جهانی و قیام امام

زمان (علیه السلام) اعلام نکرده و نخواهند کرد و هر شخصی برای ظهور ایشان وقتی معین کند مسلماً کذاب است و مورد نکوهش ائمه اطهار قرار گرفته است چنانکه آن بزرگواران فرموده‌اند:

كذب الوقتون، پس بهتر است صبر پیشه کنیم و خود را برای زمان حضور ایشان، آنگونه که شایسته و بایسته است آماده نگه داریم و این نیز میسر نخواهد شد مگر آنکه همگی امتحان خود را پس دهیم.

قرآن مجید در این باره می‌فرماید:

آیا مردم گمان می‌کنند همین که بگویند ایمان آوردیم، به حال خود رها می‌شوند و آزمایش نخواهند شد. (۱)

رسول مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز در خصوص آمدن و ظهور ایشان می‌فرماید: تنها خداوند است که چون زمانش فرا رسد آشکارش می‌سازد. فرا رسیدن آن بر آسمانیان و زمینیان پوشیده است.

انشاء الله آقا می‌آیند و چشم همه ما را به سیمای دلربای خویش شادمان می‌گردانند.

یا رب به کردگاری خود ماه طلعتش   بنما که دهر بی مه رویش مکدر است
در انتظار مقدم او چشم روزگار   چون گوش روزه دار بر الله اکبر است

”والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله
الطیبین الطاهرین“

منابع و مأخذ:

- قرآن کریم
- نهج البلاغه
- بحار الانوار، جلد ۱۳ - ۲۶ - ۵۱ - ۵۲ - ۶۰
- کمال الدین، جلد ۱ - ۲
- ارشاد شیخ مفید، جلد ۲
- غیبت شیخ طوسی
- غیبت نعمانی
- عیون اخبار الرضا، جلد ۱
- خصال صدوق
- علل الشرايع، جلد ۲
- امالی صدوق
- بصائر الدرجات
- اختصاص شیخ مفید
- اصول کافی، جلد ۳
- اسرار آل محمد
- حق الیقین
- منتخب الاثر
- حضرت حجت (فضل الله کمپانی)
- نجم الثاقب
- اثبات الهدی، جلد ۳
- حلیة المتقین
- کشف الغمة